

Právo šaría pro nemuslimy

Bill Warner

Centrum pro studium politického
islámu

Třetí rozšířené vydání, Brno 2015

CSPI INTERNATIONAL

Center of the Study of Political Islam, z. s., dále jen „CSPI“, je neziskové sekulární apolitické mezinárodní vzdělávací hnutí se sídlem v České republice. CSPI se zabývá vzděláváním široké veřejnosti v oblasti politického islámu. Politický islám je *nenáboženská část* základních tří svatých textů islámu (tzv. trilogie), která se zabývá vztahem islámu k nemuslimům, tzv. káfirům, či jiným způsobem upravuje práva a vztahy muslimů a těch, kteří muslimy nejsou. Veškerý text trilogie, tedy koránu, síry (životopisu proroka Mohameda) a hadíthů (tradic proroka Mohameda) byl vědecky prozkoumán, analyzován a kategorizován.

Množství textu věnovaného káfirům

- Trilogie celkem – 51 %
- Hadíth – 37 %
- Síra – 81 %
- Korán – 64 %

(procenta jsou uvedeny z celkového počtu 100 % textu)

Použití vědeckých metod na základní texty islámu otevírá cestu k faktům o politickém islámu kterémukoli zvědavému člověku a umožňuje snadné porozumění skutečné podstatě politického islámu.

„Naším posláním je vzdělávat lidi na celém světě v tématech politického islámu, jeho zakladatele Mohameda, jeho politické doktríny a jeho boha, Alláha.“

CSPI International

Právní prohlášení

CSPI se zabývá výhradně studiem politického islámu (51 % trilogie) jakožto významné světové politické ideologie s vlastními zákony, kulturou, historií a velmi silným vlivem na jiné politické ideologie. Náboženský islám (49 % trilogie) je soukromou záležitostí každého muslima a není předmětem zájmu CSPI.

CSPI se striktně distancuje od využívání svých vzdělávacích materiálů či jakéhokoli jiného intelektuálního vlastnictví jakožto podkladu pro protiprávní a/nebo násilnou činnost založenou na jakékoli formě nesnášenlivosti, xenofobie, rasismu či potlačování svobody vyznání vůči jednotlivci či skupině osob.

CSPI se striktně distancuje od jakékoli podpory hnutí potlačující práva na svobodné vyznání jedince. CSPI se zabývá výhradně studiem politického islámu. Víra každého člověka je CSPI hluboce respektována.

O AUTOROVI

Dr. Bill Warner je celosvětově uznávaný odborník na politický islám. Získal doktorát v oboru fyziky a matematiky v roce 1968 na *North Carolina State University*. Osm let působil jako profesor na *Tennessee State University*. Dr. Warner se celý život věnuje náboženství a zkoumá jeho vliv na utváření dějin. Původní zdroje hlavních náboženství studoval desítky let. Ještě před útokem na Světové obchodní centrum předpovídal válku mezi islámem a Amerikou. Bezprostředně po 11. září se pak rozhodl zpřístupnit původní islámské texty běžnému člověku.

Jeho bohaté zkušenosti s vědeckými teoriemi a matematikou se projevují ve způsobu, jakým analyzuje islámskou doktrínu. Poté, co zjistil, že islámské texty jsou sestaveny tak, aby bylo obtížné je číst a pochopit, vytvořil vzdělávací program, jehož cílem je tyto texty vyjasnit a ukázat, že islám není postaven na stejných civilizačních principech jako zbytek světa.

Dr. Warner založil a vede organizaci *Center for the Study of Political Islam* (CSPI, Centrum pro studium politického islámu) a je autorem patnácti knih, které mimořádně srozumitelným způsobem vysvětlují problematiku politického islámu. Vytvořil také první samostudijní kurz politického islámu, včetně série audioknih, přednáší po celém světě, píše články a komentuje aktuální světové dění.

ÚVOD

Kapitola první

ŠARÍA V DNEŠNÍ EVROPĚ

Při pohledu na islám v dnešní Evropě vidíte, jak bude vypadat Amerika za 20 let. Proč? Jednání muslimů v Evropě je založeno na právu šaría, stejném právu šaría, které se dnes začíná uplatňovat v Americe.

- V určitých denních dobách se doprava v londýnských ulicích zastaví, protože muslimové zaberou ulice k provádění modliteb. Politický akt založený na právu šaría.
- V Evropě existují celé oblasti, kam nemuslimové v podstatě nemají přístup, včetně policie. Jedná se o uzavřené islámské enklávy, kde žijí jen muslimové. Jediné právo platící pro muslimy je založeno na právu šaría.
- Anglikánský biskup v Anglii vyzývá, aby pro muslimy platilo islámské právo. Biskup dodržuje právo šaría.
- Ve školách se mohou používat jen texty neodporující islámu – toto je založeno na právu šaría.
- Křesťané mají zakázáno promlouvat k muslimům o křesťanství, nesmí jim ani dávat literaturu. Jedná se o politický důsledek založený na právu šaría, který je uplatňován britskými soudy.
- Znásilnění spáchaná muslimy jsou v některých částech Švédska tak častá, že švédská vláda zakázala policii při vyšetřování shromažďovat jakékoli údaje, které by poukazovaly na islám. Znásilnění je součástí islámské doktríny, uplatňované vůči nemuslimským ženám.
- Hromadné muslimské demonstrace v Londýně požadují zrušení britského práva a nastolení práva šaría pro všechny lidi bez ohledu na jejich náboženství. Toto politické jednání je založené na právu šaría.
- V některých anglických nemocnicích mohou během ramadánu (islámský náboženský svátek) nemuslimové jíst pouze na místech, kde je nevidí muslimové. Podřízení nemuslimů zájmům islámu je založeno na právu šaría.
- V britských nemocnicích jsou muslimské ženy léčeny pouze způsoby, které dovoluje právo šaría.

ŠARÍA V DNEŠNÍ AMERICE

Zde jsou události, které jsou nebo byly způsobeny právem šaría:

- 11. září 2001 džihádisté zaútočili na Světové obchodní centrum v New Yorku a zničili jej. Tento bezcitný čin byl ve shodě s doktrínou džihádu, která je součástí práva šaría. Útok představoval politické jednání, které bylo motivováno náboženským příkazem k vedení neomezeného džihádu.
- V Americe musí být učebnice schváleny islámskou radou. To je v souladu s právem šaría.
- Po zaměstnavatelích a školách v Americe se požaduje, aby poskytli čas a prostor k provádění islámské modlitby. Tyto požadavky jsou založeny na právu šaría.
- Americký bankovní systém se v oblasti finančního práva začíná podřizovat právu šaría, bez znalosti toho, co znamená šaría celkově.
- Po univerzitách se požaduje, aby muslimským ženám poskytovaly oddělené plavecké bazény i další sportovní zařízení.
- Nemocnice jsou žalovány za to, že neprovádějí léčbu, která je v souladu s právem šaría.
- Žádný vysokoškolský předmět nezkoumá historii a doktrínu islámu kriticky. Dle šarie nesmí být islám nijak kritizován.
- Muslimské nadace poskytují finanční prostředky džihádistům (islámským teroristům) v souladu s právem šaría.
- Na letištích se pro muslimy instalují umyvadla na nohy, což je placeno z amerických daní. To je v souladu s právem šaría.
- Americké věznice jsou hlavním místem, kde islám získává nové stoupence.
- Pracoviště se stávají islámskými modlitebnami tím, že poskytují zvláštní místnosti a přestávky k modlitbě. To je v souladu s právem šaría.
- Islámští uprchlíci si za lepším životem a zdravotní péčí přivážejí do Ameriky všechny své ženy. Americké úřady s tím nic nedělají, ani když jsou jim poskytnuty důkazy. Polygamie je ryzí šaría.
- Válčíme v Iráku a Afghánistánu, abychom zavedli ústavy, jejichž prvním článkem bude nadvláda práva šaría.

PROČ JE ZAPOTŘEBÍ, ABYCHOM ZNALI ŠARÍU?

ISLÁMŠTÍ UČENCI TVRDÍ: Islámské právo je dokonalé, univerzální a věčné. Právní normy Spojených států jsou dočasné, omezené a jednou skončí. Povinností každého muslima je řídit se Alláhovými zákony, šariou. Americké

právo vytvořil člověk, zatímco právo šaría je posvátné a pochází od jediného, skutečného boha – Alláha.

ŠARÍA: Šaría je založena na principech, které lze najít v koránu a dalších islámských náboženských a politických textech. Americké právo a šaría nesdílejí žádné společné principy.

V souladu s právem šaría:

- neexistuje svoboda vyznání,
- neexistuje svoboda slova,
- neexistuje svoboda myšlení,
- neexistuje svoboda uměleckého projevu,
- neexistuje svoboda tisku,
- neexistuje rovnost mezi lidmi – nemuslim, *káfir*, není nikdy roven muslimovi,
- neexistuje jednotná ochrana pro všechny lidi – spravedlnost je dvojitá, jedny zákony platí pro muslimské muže a jiné pak pro ženy a nemuslimy,
- neexistují rovnocenná práva pro ženy,
- ženy mohou být fyzicky trestány,
- nemuslimové nemají právo nosit zbraně,
- neexistuje demokracie, neboť demokracie znamená, že nemuslim je rovný muslimovi,
- ústava státu je člověkem vytvořený dokument nevědomosti, *džáhilje*, proto musí být podřízen právu šaría,
- Židé a křesťané jsou *dhimmi* – třetířadí občané,
- všechny vlády musí následovat právo šaría,
- na rozdíl od obecného práva, šaría není výkladová, ani nesmí být měněna,
- neexistuje zde zlaté pravidlo chování (tj. čiň ostatním, co chceš, aby oni činili tobě).

ŘEŠENÍ

Informace obsažené v této knize jsou založeny na faktech a analytickém, kritickém myšlení. Když ji dočtete, budete vědět, čím je šaría. Co je ještě důležitější, budete znát základy šaría. Budete rozumět tomu, jak „funguje“, a proč ji není možné změnit. Vše do sebe zapadne a vy poprvé pochopíte islám.

TŘI POHLEDY NA ISLÁM

Na islám je možné nahlížet třemi způsoby. Úhel pohledu závisí na tom, co si myslíte o Mohamedovi. Pokud věříte, že Mohamed je Alláhův prorok, pak jste věřící. Pokud tomu nevěříte, jste nevěřící. Třetí úhel pohledu se týká těch, kteří se islámu zastávají. Zastánci nevěří tomu, že Mohamed byl prorok, ale jsou vůči islámu vstřícní, aniž by o islámu něco skutečně věděli.

Zde je příklad těchto tří úhlů pohledu:

V Medíně seděl Mohamed vedle své dvanáctileté manželky a celý den sledovali, jak mečem stínají hlavy osmi stům Židů. Byly jim sřaty hlavy, protože řekli, že Mohamed není Alláhův prorok. Muslimové pokládají smrt Židů za nezbytnou, protože popírat Mohamedovo proroctví bylo – a zůstává – urážkou islámu. Židům byly sřaty hlavy, protože takový je Alláhův trest.

Nevěřící se na tuto událost dívají jako na důkaz islámského násilí ve jménu džihádu a jako na špatný čin.

Zastánci říkají, že se jednalo o historickou událost – že všechny kultury mají ve své minulosti násilí a nemělo by docházet k žádnému odsuzování. Ve skutečnosti ještě nikdy nečetli žádný ze základních textů islámu, ale mluví o islámu věrohodně a rozhodně.

Podle různých úhlů pohledu bylo zabití osmi set Židů:

- tragédií,
- dokonalým svatým činem,
- další historickou událostí, přičemž byly spáchány i horší.

Neexistuje „správný“ pohled na islám, protože tyto pohledy nelze uvést v soulad.

Tato kniha je napsána z hlediska nevěřícího. Tato kniha pohlíží na islám na základě jeho vlivu na nemuslimy. To také znamená, že náboženství zde nehraje velkou roli. Muslima sice zajímá islám jako náboženství, na všechny nevěřící však působí politická stanoviska islámu.

Tato kniha se zabývá islámem jako politickým systémem, nikoli muslimy nebo jejich náboženstvím. Muslimové jsou lidé a liší se jeden od druhého. Náboženství je něco, co člověk následuje, aby mohl jít do ráje a vyhnul se peklu. Není užitečné ani nutné zabývat se islámem jako náboženstvím.

O islámu musíme mluvit v politickém kontextu, protože se jedná o mocný politický systém.

CO JE ŠARÍA

Kapitola druhá

Právo šaría je islámské právo. Šaría je základem každého požadavku, který muslimové vůči naší společnosti činí.

- Když požadují po školách, aby poskytli místnost k islámské modlitbě, žádají nás, abychom jednali podle práva šaría.
- Když muslimská žena nosí na hlavě šátek, jedná se o uposlechnutí práva šaría.
- Když naše noviny neotiskly dánské karikatury Mohameda, podřídily se požadavkům práva šaría.
- Když žádají po našich nemocnicích zvláštní způsob ošetřování muslimských žen, jedná se o šariú.
- Když musí být učebnice schváleny muslimskými organizacemi předtím, než se začnou používat v našich školách, děje se tak v souladu s právem šaría.

Útok na Světové obchodní centrum byl spáchán přesně podle pravidel války – džihádu, které najdeme v právu šaría. Právo šaría je základ pro náboženský, politický a kulturní život všech muslimů.

Právo šaría je v Americe uskutečňováno čím dál víc a zatím neexistuje žádné povědomí o tom, čím šaría ve skutečnosti je, protože veřejné, soukromé ani náboženské školy o ní neučí.

DOBŘÉ ZPRÁVY

Nejjednodušší způsob, jak se něco dozvědět o islámu, je prostřednictvím práva šaría. Tím, že se dozvíte něco o šarií, je uvedeni do problematiky koránu a Mohameda na praktické úrovni.

Když znáte šariú, islám dává smysl. Většina lidí je přesvědčena o tom, že islám je obtížné nebo dokonce nemožné pochopit, ale když rozumíte jeho principům, je islám ve skutečnosti velmi logický. Je založen na odlišných pohledech na lidstvo, logiku, vědomosti a etiku. Jakmile pochopíte tyto principy

a logiku, budete nejen schopni vysvětlit, co a proč se děje, ale také předvídat, co bude následovat.

POCHOPENÍ ZDROJŮ

Než dokážete pochopit šaría, je potřeba seznámit se se třemi knihami představující její základy.

Každé usnesení nebo zákon v šarii se odkazuje na korán nebo *sunnu* – dokonalý příklad Mohameda (který můžeme najít ve dvou druzích textů – v *hadíthech* a *síře*). Každé právní nařízení v islámu musí mít svůj původ v koránu a sunně.

Sunnu známe proto, že známe detaily Mohamedova osobního života. Víme, jakým způsobem si čistil zuby a kterou botu si obouval první. Známe sunnu, protože máme k dispozici síru a hadíthy.

Pravděpodobně si myslíte, že korán je bible islámu. To není pravda. Biblií islámu jsou korán, síra a hadíthy – tyto tři texty můžeme nazvat „*trilogií*“.

Korán představuje nepatrnou část – pouze 14 % z celkového počtu slov – doktríny islámu. Texty věnující se sunně (síra a hadíthy) tvoří 86 % z celkové psané doktríny islámu. Islám tvoří ze 14 % slova Alláha a z 86 % slova Mohameda.

Šaría není ničím jiným než zhuštěním a rozšířením koránu a sunny. Proto je nemožné pochopit šaría bez znalosti toho, co se píše v koránu, hadíthech a síře. Na následujících stranách uvidíte, že mnoho odstavců má číselný ukazatel, který odkazuje na původní zdroj.

Kniha *The Reliance of the Traveller* je klasický právní text šarie. Jedná se o velmi věrohodné dílo, ověřené a uznané pěti největšími islámskými učenými současnosti. Je to kniha napsaná ve 14. století, které se na dvanácti stech stranách věnuje tématům jako politická nadvláda nad nemuslimy, modlitba, džihád, poslední vůle a pozůstalost, trestní právo, soudní řád nebo využití půdy. Obsahuje jak zákonná ustanovení, tak teologii.

Zde je typický odstavec:

o8.0 ZŘEKNUTÍ SE ISLÁMU

o8.1 Když se osoba, která dosáhla puberty a je duševně zdravá, dobrovolně zřekne islámu, zaslouží si smrt.

[Bucháří 9,83,17] *Mohamed: „Muslim, který připustí, že neexistuje žádný jiný bůh než Alláh a že já jsem jeho prorokem, nesmí být zabit s výjimkou tří důvodů: jako trest za vraždu, cizoložství a zřeknutí se víry.“*

Odkaz „o8.1“ je číselný ukazatel v psaném právu šaría *The Reliance of the Traveller*. Text je rozdělen na oddíly – a, b, c atd. Toto konkrétní tvrzení lze nalézt v oddílu o, sekci 8, podsekcí 1. Pomocí číselného ukazatele „o8.1“ se můžeme odkazovat přímo na uvedený zdroj v *The Reliance of the Traveller*.

Ve výše uvedeném případě máme nejen nařízení, že odpadlíci (lidé, kteří se zřekli islámu) mají být zabiti, ale máme také podpůrné tvrzení, které lze nalézt v hadíthu, svatém textu používaném společně s koránem. Hadíthy popisují, co Mohamed udělal nebo řekl.

Tento konkrétní hadíth pochází ze *Sahíh al-Bucháří*, jedné ze šesti kanonických sbírek hadíthů v sunnitském islámu. Tyto prorocké tradice neboli hadíthy byly sesbírány muslimským učencem Muhammadem ibn Ismáílem al-Buchárim přibližně dvě stě let poté, co Mohamed zemřel. Jedná se o nejméně pravděpodobnější ze všech sbírek. *Sahíh* znamená „pravý“ nebo „správný“.

Všimněte si číselného ukazatele „9,83,17“. Toto referenční číslo funguje jako odkaz na kapitolu a verš, takže si můžete najít a přečíst originál. Všechny hadíthy, včetně *Sahíh al-Bucháří*, lze nalézt na internetových stránkách mnoha univerzit.

Zde je právo šaría podpořeno koránem:

o9.0 DŽIHÁD

Džihád je válka proti káfirům za účelem nastolení práva šaría.

Korán 2:216 *Je vám předepsán také boj, i když je vám nepříjemný. Je však možné, že je vám nepříjemné něco, co je pro vás dobré, a je možné, že milujete něco, co je pro vás špatné; jedině Alláh to zná, zatímco vy to neznáte.*

V tomto případě text šarie definuje, co je džihád, a poskytuje základní odkaz ohledně daného nařízení. Znovu můžete ověřit obsahovou shodu mezi verši koránu a originálním zdrojem – o9.0 v *The Reliance of the Traveller*.

Existuje ještě poslední typ odkazu na doprovodný dokument:

ZACHÁZENÍ S NEPOSLUŠNOU ŽENOU

m10.12 Když si manžel povšimne náznaků neposlušnosti...

Ishák 969 ... *Muži mohou některé věci zakazovat, neboť ženy jsou zajatkyňe mužů a nedokáží se ovládat.*

Zde je obvyklé referenční číslo m10.12, které se odkazuje na původní zdroj *The Reliance of the Traveller*. Číselný ukazatel „969“ je poznámka na okraji,

kteřá vám umožňuje nahlédnout do síry (Mohamedova životopisu) od ibn Isháka a ověřit si zdroj.

VĚROHODNÝ A SMĚRODATNÝ ZDROJ

Všechno, co zde čtete, může být nezávisle ověřeno. Informace jsou založené na faktech, analýze a kritickém myšlení.

Jde o přístup, který se hodně liší od toho, kdy se ptáte muslima nebo „odborníka“ na islám nebo šariu. Pokud muslim nebo odborník říká o islámu něco, co se liší od koránu nebo sunny, tak se tato osoba mýlí. Pokud odborník říká něco, co se s koránem nebo sunnou shoduje, má pravdu, ačkoli jaksi nadbytečně.

Jakmile znáte korán a sunnu, další rady již nejsou zapotřebí.

POLITICKÝ ISLÁM

Největší část trilogie nepojednává o tom, jak být dobrým muslimem. Místo toho se většina textu zabývá bezvěrci. Korán věnuje 64 % z celkového počtu slov nevěřícím a trilogie – jako celek – jim věnuje 51 % svého obsahu.

Islám NENÍ jen náboženstvím. Jde o celou civilizaci s podrobným politickým systémem, náboženstvím a právním řádem – šariou. Mohamed kázal náboženství islámu v Mekce po třináct let a podařilo se mu konvertovat na islám 150 Arabů. Odešel do Medíny a stal se politikem a válečníkem. Po dvou letech jeho pobytu v Medíně byli všichni Židé zavražděni, zotročeni nebo vyhoštěni. V posledních devíti letech svého života se průměrně každých šest týdnů účastnil nějaké násilné události. Mohamed zemřel, aniž by nechal přežít jediného nepřítele.

Nešlo zde o náboženský, ale o politický proces. Džihád je politické jednání s náboženskou motivací. Politický islám je doktrína, která se zabývá nemuslimy.

Mohamed se svým náboženským programem neuspěl, ale jeho politický proces džihádu slavil vítězství. Právo šaría je kodexem islámské civilizace.

Politická podstata islámu je to, co tvoří hlavní rozdíl mezi právem šaría a židovským náboženským právem – *halachou*. Židovské právo o nežidech vůbec nemluví a jasně říká, že právo dané země má přednost před halachou.

Šaría mluví hodně o káfirech a o tom, jak se k nim chovat, jak si je podrobit a vládnout jim. Šaría si přivlastňuje politickou nadřazenost nad ústavou.

V šarii není pro nemuslimy nic dobrého. Proto má každý nevěřící důvod znát právo šaría, zvláště pokud jde o politické, vládní, regulační a právní záležitosti.

Právo šaría je o nevěřících, stejně jako o muslimovi. Postoje a činy islámu ohledně nevěřících jsou politické, nikoli náboženské.

Přestože šaría porušuje veškeré ústavní principy, je dnes uplatňována, protože neznáme její opravdový význam.

ŠARÍA A JEJÍ INTERPRETACE

Když jsou lidé konfrontováni s nepříjemnými verši z koránu, tak obvykle tvrdí, že skutečný význam záleží na způsobu, jakým se text interpretuje. Po více než tisíc let je šaría oficiálním a předepsaným výkladem celého islámu. Šaría, to je interpretace koránu a sunny těmi nejlepšími islámskými učenými. Není potřeba snažit se o nějakou další interpretaci – tato práce se dělá již po tisíc let. Nové otázky v islámu se musí ohodnotit a posoudit podle šaría – konečného a univerzálního etického kodexu pro celé lidstvo až do konce jeho existence.

Šaría je založena na dokonalém, neměnném koránu a sunně. Velká většina islámských učenců prohlašuje, že šaría je Alláhova vůle v minulosti i současnosti. Měla by být ve své současné podobě používána všemi národy jako jediné posvátné právo.

Jakákoli její změna nebo reforma se musí opírat o Mohamedův korán a sunnu, přesně jako u klasického textu.

TECHNICKÉ DETAILY

Pokud jste si v této knize něco přečetli a chcete se dozvědět více, tak další informace můžete vždy dohledat podle číselného ukazatele na začátku odstavce.

Příklady:

Korán 1:2 odkazuje na korán, kapitolu (súru) 1, verš 2.

Ishák 123 odkazuje na Ishákovu síru, poznámku na okraji 123.

[Buchárí 1,3,4] odkazuje *Sahíh al-Buchárí*, svazek 1, knihu 3, číslo 4.

[Muslim 012,1234] odkazuje na *Sahíh Muslim*, knihu 12, číslo 1234.

ŽENY

Kapitola třetí

ISLÁMŠTÍ UČENCI PROHLAŠUJÍ:

- Prikázání v šarii, která se týkají žen, jsou právní normou v islámských rodinách.
- Islám byl první civilizací, která ženám poskytla a zaručila jejich práva.
- Mohamed ukázal světu dokonalý příklad toho, jak jsou v islámu ženy chráněny.
- Muslimské ženy jsou drahocenné a jako skvost musí být chráněny před špatnostmi světa káfirů.
- Práva muslimských žen pocházejí od Alláha.

ŠARÍA: Právo šaría disponuje různými zákony pro různé skupiny lidí. Ženy patří podle šarie do jedné ze zvláštních tříd.

BITÍ MANŽELKY

Ušlechtilý pohled islámu na ženy je uveden v jednom z veršů koránu:

Korán 4:34 *Muži zaujímají postavení nad ženami proto, že Alláh dal přednost jednom z vás před druhými, a proto, že muži dávají z majetků svých (ženám). A cnostné ženy jsou pokorně oddány a střeží skryté kvůli tomu, co Alláh nařídil střežit. A ty, jejichž neposlušnosti se obáváte, varujte a vykažte jim místa na spaní a bijte je! Jestliže vás jsou však poslušny, nevyhledávejte proti nim důvody! A Alláh věru je vznešený, veliký.*

ZACHÁZENÍ S NEPOSLUŠNOU ŽENOU

m10.12 Když si manžel povšimne náznaků neposlušnosti své ženy, ať už ve slovech, kdy mu chladně odpoví, přičemž vždy odpovídala zdvořile, nebo když ji muž požádá, aby s ním šla do postele, a žena oproti zažitému zvyku odmítne; nebo v chování, kdy si muž všimne averze vůči němu, když dříve byla laskavá a

šťastná; upozorní ji, aniž by se jí vyhýbal nebo ji bil, protože žena může mít omluvu.

Varování může znít takto: „Obávej se hněvu Alláha, neboť mám právo tě vlastnit,“ nebo je možné vysvětlit, že neposlušnost ruší mužovu povinnost podporovat ji a dávat jí přednost před ostatními ženami, nebo lze ženě oznámit: „Tvá poslušnost je náboženskou povinností.“

Jestliže žena nadále vzdoruje, muž s ní přestane spát (nemá s ní sex) a odmítá s ní mluvit a může ji i uhodit, což znamená, že jí nesmí způsobit modřiny, polámat kosti, zranit ji, nebo způsobit, aby jí tekla krev. Je zakázáno ji udeřit do tváře. Muž smí ženu udeřit, je-li neposlušná jednou nebo vícekrát, ačkoli mírnější výklad říká, že ji nesmí udeřit, dokud se neposlušnost neopakuje.

Ishák 969 *On (Mohamed) jim rovněž řekl, že muži mají právo nad svými ženami a ženy mají právo nad svými muži. Ženy se nesmí dopustit cizoložství nebo se vůči ostatním sexuálně projevovat. Pokud takto činí, budou umístěny do oddělené místnosti a lehce zbity. Pokud se vyhýbají tomu, co je zakázáno, mají právo na jídlo a oblečení. Muži mohou některé věci zakazovat, neboť ženy jsou zajatkyňe mužů a nedokáží se ovládat.*

[Abú Dáwúd 11, 2142] *Mohamed řekl: „Muže se nikdo nebude ptát na to, proč bije svoji ženu.“*

[Bucháří 7,62,132] *Prorok řekl: „Nikdo z vás by neměl bičovat svou ženu, neboť muž bičuje otroka a zbývající část dne má s ženou pohlavní styk.“ Většina těchto lidí v pekle budou ženy.*

POSTAVENÍ ŽEN

V právu šaría je méněcenné postavení ženy popsáno mnoha způsoby:

o22.1 Nezbytná kvalifikace být islámským soudcem je:

a) být svobodným občanem mužského pohlaví...

o4.9 Odškodné za smrt nebo zranění ženy je poloviční oproti tomu, jaké dostane muž.

[Bucháří 3,48,826] *Mohamed se zeptal: „Nemá výpověď ženy, jakožto očitého svědka, poloviční váhu svědectví muže?“ Žena řekla: „Ano.“ Mohamed pokračoval: „Je to proto, že mysl ženy je méněcenná.“*

110.3 Muslimové rozdělují společný podíl tak, že muž dostane část, jakou dostanou dvě ženy.

Korán 4:11 *A Alláh vám stanoví o dětech vašich toto: synovi podíl rovný podílu dvou dcer; atd.*

Tento hadíth staví velbloudy, otroky a ženy za sobě rovné.

[Abú Dáwúd 11,2155] *Mohamed řekl: „Pokud se někdo z vás ožení nebo si koupí otrokyni, měl by říci: 'Alláhu, žádám tě o to dobré, co je v ní a její povaze, kterou si ji obdaroval; uchyluji se k tobě před zlem, které je v ní a její povaze, kterou si ji obdaroval.' Když si muž kupuje velblouda, měl by jej uchopit za hrb a říci to samé.“*

Ženy jsou podřadné mužům v inteligenci a náboženství.

[Buchárí 1,6,301] *Během cesty na modlitbu, Mohamed prošel kolem skupiny žen a řekl: „Ženy, věnujte peníze charitě a nebožákům, protože jsem viděl, že většina lidí v pekle jsou ženy.“ Ženy se zeptaly: „Proč tomu tak je?“ Odpověděl: „Jste příliš sprosté a neprojevujete svým manželům žádnou vděčnost. Nikdy jsem se neseťkal s nikým, kdo by tak postrádal inteligenci, nebo byl tak neznalý svého náboženství jako ženy. Pozorný a inteligentní muž by mohl být mnohými z vás sveden na nesprávnou cestu.“ Ženy odvětily: „Co přesně nám chybí v inteligenci nebo víře?“ Mohamed řekl: „Není pravdou, že svědectví jednoho muže se rovná svědectví dvou žen?“ Poté, co ženy potvrdily, že má pravdu, Mohamed prohlásil: „To jen dokazuje, že ženy nemají dostatek inteligence. Není také pravdou, že se ženy nesmí během menstruačního cyklu modlit, ani držet půst?“ Ženy řekly, že v tomto má Mohamed také pravdu. Poté Mohamed pravil: „To jen dokazuje, že ženy dostatečně neznají své náboženství.“*

Svědectví ženy má poloviční váhu svědectví muže.

Korán 2:282 *Vy, kteří věříte, dáváte-li úvěr dlužníkovi na lhůtu stanovenou, запиšte to! Necht' písař to mezi vámi sepíše spravedlivě, necht' žádný písař neodmítne to napsat tak, jak jej tomu Alláh naučil, a necht' zapisuje, zatímco mu bude dlužník diktovat, a necht' bojí se Alláha, Pána svého, a necht' ničeho z dluhu neubere! A jestliže dlužník je choromyslný či slabý anebo nemůže sám diktovat, necht' diktuje jeho poručník, a to spravedlivě! A žádejte svědectví dvou svědků z mužů vašich, a nemáte-li dva muže, pak vezměte jednoho muže a dvě ženy z těch, které uznáte za vhodné svědkyně; aby, kdyby jedna z nich se zmyšlila, druhá jí mohla připomenout atd.*

ZOHAVENÍ ŽENSKÝCH GENITÁLIÍ, ŽENSKÁ OBŘÍZKA

Je nešťastné, že se termín obřízka používá jak pro odstranění mužské předkožky, tak pro odstranění klitorisu ženy. Jedná se o dvě naprosto odlišné věci.

[Bucháří 7,72,779] *Mohamed řekl: „Těchto pět zvyků je typickým znakem pradávných proroků – obřízka, odstranění pohlavního ochlupení, zastřihávání knírků nakrátko, stříhání nehtů a depilace podpaží.“*

Tento hadíth se zmiňuje o obřízce ženských genitálií. Předpokládá, že muž i žena jsou obřezáni.

[Muslim 003,0684] ... *Abú Músá poté řekl: „Za jakých okolností je koupel povinná?“ Áiša odpověděla: „Zeptal ses správného člověka. Mohamed řekl, že koupel je povinná tehdy, když je muž ve společnosti ženy a jejich obřezané genitálie se dotýkají.“*

Obřízka je součástí práva šaría. Překlad do angličtiny s doplňující poznámkou je zavádějící:

e4.3 Obřízka je povinností pro muže i ženy. U muže se obřízka týká odstranění předkožky penisu a u žen zahrnuje odstranění předkožky klitorisu (nikoli klitorisu samotného, jak někteří mylně tvrdí).

Arabský originál ve skutečnosti říká:

e4.3 Obřízka je povinností (pro každého muže i ženu), jedná se o uříznutí části kůže u žaludu mužského penisu, ale obřízka u ženy znamená odříznutí klitorisu (to se nazývá *hufád*).

Tento úmyslně špatný překlad znesnadňuje pochopení práva šaría. Tento podvod se nazývá *takíja* – forma „posvátného klamu“.

V textu o bitvě u Badru je zmínka o zvyku odstraňovat klitoris:

1564 *Hamza řekl: „Pojd' sem, syne ženské obřezávačky.“ Řekl to, protože matka muže byla Umm Anmar, ženská obřezávačka (žena, která prováděla dívkám obřízku) v Mekce. Poté ho Hamza udeřil a zabil.*

o12.0 TREST ZA NEVĚRU

o12.6 Pokud je trest ukamenování, musí být ukamenováni, bez ohledu na počasí nebo na to, zda jsou nemocní. Těhotná žena nesmí být ukamenována, dokud neporodí a dokud je dítě nutné kojit.

[Muslim 017, 4206] ... *Za Mohamedem přišla žena a řekla: „Posle Alláhův, dopustila jsem se cizoložství (atd.).“ Když ji přivedli, měla s sebou dítě zabalené v látce a pravila. „Zde je dítě, které jsem porodila.“ Mohamed odpověděl: „Běž a dítě koj, dokud budeš mít mléko.“ Když žena přestala kojit, šla za ním s dítětem, které v ruce drželo kousek chleba. Žena mu řekla: „Apoštole Alláhův, zde je chlapec, kterého jsem přestala kojit, a teď běžně přijímá potravu.“ Svěřil dítě jednomu z muslimů a poté oznámil trest. Žena byla vhozena do příkopu o hloubce její hrudi a Mohamed lidem nařídil, aby ji ukamenovali.*

VRAŽDA ZE CTI

Vražda ze cti není v doktríně šaría zahrnuta přímo. Šaría přikazuje, že žena je muži podřízena, a dovoluje bití ženy za účelem vymáhání nadvlády muže, ale neuděluje vraždě ze cti legální status.

Neexistuje však trest za zabití toho, kdo spáchal cizoložství:

o5.4 Neexistuje žádný právní postih za zabití někoho, kdo opustil islám, je lupič, nebo je ve svazku manželském odsouzen za cizoložství atd.

e12.8 ... Mezi nedůstojné (ty, jež mohou být zabiti) patří ... ti, kteří jsou ve svazku manželském odsouzeni za cizoložství atd.

Zdá se, že toto nařízení zahrnuje rovnocenné tresty pro muže i ženy, muž má však mnoho zákonných způsobů, jak mít sex, zatímco žena je striktně omezena na svého manžela. Z tohoto důvodu je mnohem pravděpodobnější, že bude zabita žena.

Muž má nad ženou hlavní slovo a jeho postavení ve společnosti závisí na tom, jak se jeho ženy chovají. *Ghíra* je posvátná žárlivost, dokonce i Alláh má *ghíru*. *Ghíra* rovněž znamená „sebeúctu“ a je základem pro vraždy ze cti. Všimněte si, že v následujícím hadíthu Saídova výhrůžka zabít muže i s jeho ženou není zavržena, ale podpořena. Násilí jako obrana muslimské *ghíry* je čistý islám.

[Buchárí 8,82,829; Buchárí 9,93,512] *Saíd bin Ubada řekl: „Jestli uvidím nějakého muže u své ženy, udeřím ho ostrím svého meče.“ Tato zpráva se donesla k Mohamedovi, který poté řekl: „Vy lidé jste udiveni Saídovou *ghírou* (sebeúctou). Ve jménu Alláha, mám více *ghiry* nežli tento muž a*

Alláh má více ghiry nežli já, a díky své ghiře spáchal Alláh veřejně i tajně zakázané a ostudné skutky a 'hříchy'“.

Většina vražd ze cti pochází z islámských společností.

RODINNÉ PRÁVO

Kapitola čtvrtá

ISLÁMŠTÍ UČENCI TVRDÍ: Dokonalé islámské rodinné právo je svaté, neboť je založeno na slovech Alláha sepsaných v božském koránu a Mohamedově sunně. Všechny další právní normy jsou stvořené člověkem a musí se podříditi vůli Alláha, z tohoto důvodu je pro muslimy vhodné pouze právo šaría. Zákony káfirů muslimové opovrhují.

ŠARÍA O RODINNÉM PRÁVU

m3.13 Existují dva druhy opatrovníků – ti, kteří smí své ženské svěřenkyně nutit, aby se za někoho provdaly, a ti, kteří to dovoleno nemají.

m6.10 Je zakázáno, aby se svobodný muž oženil s více než čtyřmi ženami.

m8.2 Opatrovník nesmí provdat svou předpubertální dceru za menší obnos, než jaký se běžně přijímá jako svatební věno u podobných nevěst.

CIZOLOŽSTVÍ

[Bucháří 3,38,508] *Mohamed řekl: „Unajsi, postav se před ženu toho muže a pokud se přizná k cizoložství, nech ji ukamenovat k smrti.“*

[Bucháří 8,82,803] *Alí nechal v pátek ukamenovat jednu ženu k smrti a řekl: „Potrestal jsem ji tak, jak by ji potrestal Mohamed.“*

m10.4 Muž smí své ženě zakázat, aby opustila domov. Pokud však zemře nějaký její příbuzný, upřednostňuje se dovolit ženě odejít a své příbuzné navštívit.

m5.0 MANŽELSKÉ PRÁVO, ŽENSKÉ ZÁVAZKY PLYNOUCÍ Z MANŽELSTVÍ

m5.1 Žena je povinna svému muži okamžitě umožnit sex když:

- a) ji o to muž požádá,
- b) jsou doma,
- c) je toho její tělo fyzicky schopno.

[Abú Dáwúd 11, 2138;2139] *Muáwija řekl: Apoštole Alláhův, jak se máme ke svým ženám chovat a jak je opouštět? Mohamed odpověděl: Vstupujte na orbu svou (oraná půda – termín pro vagínu), kdy a jak chcete...*

Nejdůležitější věc, kterou žena přináší do manželství, je její vagína.

[Bucháří 7,62,81] *Mohamed řekl: „Manželský slib, u něhož je nejvíce očekáváno jeho plnění, je mužovo právo užívat si vagíny své ženy.“*

Alláh proklíná ženy, které odmítají sex.

[Bucháří 7,62,121] *Mohamed: „Jestliže žena odmítne žádost muže o sex, andělé ji budou do smrti proklínat.“*

Ze síry víme o právech manželů ještě více:

Ishák 957 *Mohamed poslal Muadha do Jemenu, aby zde získával nové stoupence. Když tam byl, byl dotázán, jaká práva má muž nad svou ženou. Ženě, která se jej zeptala, odpověděl: „Jestliže půjdeš domů a z nosu tvého muže poteče hnis a krev, a i když budeš nos olizovat, dokud nebude čistý, tak jsi stále ještě nenaplnila práva tvého muže.“*

DĚTSKÉ NEVĚSTY

Když měl Mohamed 51 let, požádal šestiletou Áišu o ruku. Mít svatbu s dítětem je učení sunny.

[Bucháří 7,62,18] *Když Mohamed požádal Abú Bakra, zda si může vzít Áišu za ženu, Abú odpověděl: „Ale vždyť jsem tvůj bratr.“ Mohamed dodal: „Jsi mým bratrem pouze v náboženství Alláhově a podle jeho knihy, takže vzít si Áišu je zákonem dovoleno.“*

KÁFIR

Kapitola pátá

Až doteď jsme se zabývali šariíou v širších souvislostech a poté postavením žen v šarií. Nyní se dostáváme k novému tématu – nevěřícím neboli nemuslimům. Slovo „nemuslim“ se používá v překladu práva šaría, ale původní arabské slovo, které bylo použito, je „káfir“. Slovo káfir znamená daleko víc, než nemuslim. Původní význam slova byl „ten, kdo zatajuje pravdu islámu“.

Korán říká, že káfira je možné podvádět, spiknout se proti němu, nenávidět, zotročit, zesměšňovat, mučit a ještě horší věci. Slovo se obvykle překládá jako „bezvěrec“, ale tento překlad je chybný. Slovo „bezvěrec“ je logicky a emocionálně neutrální, kdežto káfir je nejhanlivější, nejzaujatější a nejnenáviděnější slovo v jakémkoli jazyce.

Existuje mnoho náboženských jmen pro káfiry – polyteisté, modláři, „lid Knihy“ (křesťané a Židé), buddhisté, ateisté, agnostici a pohané. Káfir je zahrnuje všechny, protože bez ohledu na to, o jaké náboženství jde, ke všem se může přistupovat stejně. To, co Mohamed říkal a dělal polyteistům, může být činěno jakékoli další skupině káfirů.

Islám věnuje káfirům značnou část energie. Většina koránu (64 %) se věnuje káfirům, téměř celá síra (81 %) se zabývá Mohamedovým bojem s nimi. Hadíthy jim věnují 37 % textu. Celá trilogie věnuje káfirům 51 % svého obsahu (detailní analýzu naleznete na webových stránkách CSPI).

Šaría se káfirům v tak velké míře nevěnuje, protože je určena především muslimům. Kromě toho káfir má jen málo práv, takže toho na vysvětlování není mnoho.

Náboženský islám je to, co muslimové dělají, aby šli do ráje a vyhnuli se peklu. To, co Mohamed dělal káfirům, se netýkalo náboženství, ale politiky. Káfiry se zabývá politický islám, nikoli náboženství. Nikoho až tak nezajímá, jak muslim uctívá Alláha, ale každý z nás se zajímá o to, jak se k nám muslimové chovají a co o nás říkají. Politickým islámem by se měl zabývat každý káfir.

Zde jsou dvě zmínky z šarie týkající se káfirů:

w59.2 ... A to objasňuje, proč jsou verše koránu a hadíthy ohledně nenávisti v zájmu Alláha a lásky v zájmu Alláha (*al-walá wa-l-bará*) vůči káfirům tak tvrdé a neoblomné, proč je tak nenávidí, zatímco akceptují Alláhův nejvyšší

osud, neboť se jedná o rozhodnutí Alláha mocného a velkolepého.

Nenávist v zájmu Alláha a láska v zájmu Alláha se nazývá „al-walá wa-l-bará“, základní princip islámské etiky a šaría. Muslim má povinnost nenávidět, co nenávidí Alláh, a milovat, co miluje Alláh. Alláh nenávidí káfira, muslim se tedy podle toho musí chovat.

Korán 40:35 *To jsou ti (káfíři), kdož se hádají ohledně znamení Alláhových (verše koránu), aniž se jim k tomu dostalo oprávnění. Veliký je vůči nim odpor u Alláha i těch, kdož uvěřili (muslimů). A takto Alláh zapečetuje srdce každého pyšného a úporně vzdorujícího.*

h8.24 Není povoleno dávat *zakát* (almužnu) káfirovi, nebo někomu, koho máte povinnost živit, jako například ženu nebo rodinného příslušníka.

Zde je několik odkazů na korán:

Je dovoleno se káfirovi vysmívat:

Korán 83:34 *Dnes však se káfírům posmívají ti, kdož věřili, a na pohovkách ležíce se rozhlížejí. Dostalo se káfírům odměny za to, co činili?*

Je dovoleno káfirovi setnout hlavu:

Korán 47:4 *A když se na bojišti střetnete s káfiry, stínejte jim hlavy, a až jim způsobíte úplnou porážku, pevně je spoutejte!*

Je dovoleno se proti káfirovi spiknout:

Korán 86:15 *Tito lidé věru strojí úklad (proti Mohamedovi), však já rovněž chystám lest! Jen poshov káfírům a krátký jim popřej odklad!*

Je dovoleno káfira zavražďovat:

Korán 8:12 *A hle, Pán tvůj vnukl andělům: „Jsem s vámi, podpořte tedy ty, kdož uvěřili! Já vrhnu do srdcí káfírů hrůzu a vy jim usekejte hlavy i konečky prstů!“*

Muslim není káfírův přítel:

Korán 3:28 *Nechť si věřící neberou káfiry za přátele místo věřících! Kdo tak učiní, nedostane se mu od Boha ničeho, leda v případě, že byste se od nich obávali nějaké hrozby. A Alláh vás varuje před sebou samým a u Alláha je cíl konečný.*

Káfir je zlý:

Korán 23:97 *Rci: „Pane můj, utíkám se k Tobě před našeptáváním zlých (káfirů) a utíkám se k Tobě, Pane můj, před jejich přiblížením!“*

Káfir je v nemilosti:

Korán 37:18 *Odpověz: „Zajisté, a budete (káfiři) v nemilosti!“*

Káfir je prokletý:

Korán 33:60 *Prokleti budou (káfiři), kdekoli se ocitnou, a budou zajati a bezohledně zabiti podle zvyklosti Alláhovy vůči těm, kdož již předtím byli. A nenalezneš ve zvyklosti Alláhově změnu žádnou.*

KÁFIŘI A LID KNIHY

Muslimové křesťanům a Židům říkají, že jsou výjimeční. Jsou „lid Knihy“ a bratři ve víře Abrahámově. Ale v islámu jsi křesťan tehdy a pouze tehdy, pokud věříš, že Kristus byl muž, který byl prorokem Alláha, žádná Nejsvětější trojice neexistuje, Ježíš nebyl ukřižován, ani znovu vzkříšen, a vrátí se, aby nastolil právo šaría. Abyste byli skutečným Židem, musíte věřit, že Mohamed je posledním v linii židovských proroků.

Tento verš je pozitivní:

Korán 5:77 *Rci: „Lidé Knihy! Nepřehánějte v náboženství svém, mluvte jen pravdu a nenásledujte scestná učení lidí, kteří zbloudili již před vámi a dali zbloudit mnoha jiným – a ti věru zbloudili z cesty rovné!“*

Doktrína islámu je dualistická, takže existuje i opačný pohled. Níže je poslední verš psaný o „lidu Knihy“ (přičemž pozdější verš ruší nebo nahrazuje verš dřívější – viz kapitola 7). Jedná se o konečné slovo. Svolává muslimy, aby zahájili válku proti „lidu Knihy“, který nevěří v náboženství pravdy – islám.

Korán 9:29 *Bojujte proti těm, kdož nevěří v Alláha a v den poslední a nezakazují to, co zakázal Alláh a Jeho posel, a kteří neuctívají náboženství pravdy, z těch, kterým se dostalo Písma, dokud se nepodrobí a nedají poplatek přímo vlastní rukou, jsouce poníženi.*

Věta „a nezakazují to“...“ znamená, že neakceptují právo šaría, věta „dokud se nepodrobí a nedají poplatek“ znamená podřídit se právu šaría. Křesťané a Židé, kteří neakceptují Mohameda jako konečného proroka, jsou káfiři.

Muslimové se modlí pětkrát denně a úvodní modlitba vždy obsahuje:

Korán 1:7 *Ne stezkou těch, na něž jsi rozhněván (Židé), ani těch, kdo v bludu jsou (křesťané).*

Trilogie věnuje hodně prostoru Židům. Zmínky z Mekky jsou obecně vnímány kladně. V Medíně jsou však Židé nepřáteli islámu, protože odmítli Mohameda jako konečného proroka. Zde jsou údaje týkající se textů trilogie a Židů (detailní analýzu naleznete na webových stránkách CSPI). Všimněte si, že trilogie vyjadřuje vůči Židům větší nenávisť než *Mein Kampf*.

Množství proti-židovského textu

- Korán z Mekky – 1 %
- Korán z Medíny – 17 %
- Súra – 12 %
- Hadíth – 8,9 %
- Trilogie celkem – 9,3 %
- Mein Kampf – 7 %

POUŽITÝ JAZYK

Protože původní arabské slovo pro nevěřícího je káfir, a je to rovněž označení používané v koránu a právu šaría, je stejného slova použito z důvodu výstižnosti a přesnosti i v tomto textu.

Je to velmi prosté – pokud nevěříte v Mohameda a jeho korán, jste káfir.

DŽIHÁD

Kapitola šestá

Džihád je součástí práva šaría.

o9.0 DŽIHÁD

Džihád je válka proti káfírům za účelem nastolení práva šaría.

Korán 2:216 *A je vám předepsán také boj, i když je vám nepříjemný. Je však možné, že je vám nepříjemné něco, co je pro vás dobré, a je možné, že milujete něco, co je pro vás špatné; jedině Alláh to zná, zatímco vy to neznáte.*

Korán 4:89 *A přáli by si, abyste se stali káfíry, jako jsou oni, a abyste byli všichni stejní. Neberte si mezi nimi přátele, dokud neopustí své domovy, aby bojovali na cestě Boží (džihád). A jestliže se obrátí zády, pak je chyťte a zabte, kdekoli je naleznete!*

Celý svět se musí podřídít islámu, káfíři jsou nepřátelé zkrátka proto, že nejsou muslimové. Násilí a teror jsou koránem prohlášeny za posvátné. Mír přichází pouze s podřízením se islámu.

Šíření politického islámu – džihád – je univerzální a věčné.

[Muslim 001,0031] *Mohamed: „Bylo mi přikázáno vést válku proti lidstvu do té doby, dokud lidé nepřijmou, že neexistuje jiný bůh nežli Alláh a dokud neuvěří, že jsem jeho prorokem a nepřijmou všechna zjevení, která jsou skrze mě vysloveny. Když takto učiní, budu chránit jejich životy a majetek, pokud šaría nestanoví jinak, v tom případě pak jejich osud leží v rukou Alláhových.“*

[Bucháří 4,52,142] *Mohamed: „Bojovat v džihádu s káfíry byt' i jediný den je ušlechtilejší než celý pozemský svět a vše, co na něm leží. Kousek v ráji, který je menší než vaše jezdecké bičíky, je větší než celý pozemský svět a vše,*

co na něm leží. Jeden den nebo noční cesta strávené v džihádu jsou ušlechtilejší než celý pozemský svět a vše, co na něm leží.“

o9.1 PRINCIP POVINNOSTI V DŽIHÁDU

Džihád je společná povinnost. Pokud vykonává tuto povinnost dostatečný počet lidí, tak se již nejedná o povinnost vyžadovanou po ostatních.

Korán 4:95 *Nejsou si rovni ti věřící, kteří zůstali sedět doma – kromě těch, kdož jsou neschopní, s těmi, kdož usilovně bojují za Alláha (džihád) majetky svými i životy svými!*

[Bucháří 4,52,96] *Mohamed: „Každý, kdo vyzbrojí džihádistu, je odměněn stejně, jako je odměněn válečník. Každý, kdo poskytne náležitou péči rodinným příslušníkům svatého bojovníka, bude odměněn stejně, jako je odměněn válečník.“*

KDO MÁ POVINNOST BOJOVAT V DŽIHÁDU

o9.4 Všichni duševně a fyzicky zdraví muži, kteří dosáhli puberty.

CÍLE DŽIHÁDU

o9.8 Chalífa (nejvyšší vládce, který je zároveň králem a duchovním vůdcem, srovnatelným s papežem) vyhláší válku Židům a křesťanům. Nejprve je vyzve, aby se obrátili na islám, poté je vybídne, aby platili *džizju* (daň za to, že jsou káfíři). Pokud odmítnou konvertovat a platit džizju, tak na ně chalífa zaútočí.

Korán 9:29 *Bojujte proti těm, kdož nevěří v Alláha a v den poslední a nezakazují to, co zakázal Alláh a Jeho posel, a kteří neuctívají náboženství pravdy, z těch, kterým se dostalo Písma, dokud se nepodrobí a nedají poplatek přímo vlastní rukou, jsouce poníženi.*

o9.9 Chalífa válčí se všemi ostatními národy (káfiry), dokud se nestanou muslimy.

VÁLEČNÁ KOŘIST

o10.2 Každý, kdo zabije nebo zneškodní káfira, si může vzít cokoli, čeho je schopen.

[Bucháří 4,53,351] *Mohamed: „Alláh mě oprávnil brát válečnou kořist.“*

Korán 8:41 *A vezte, že zmocníte-li se jakékoli kořisti, náleží z ní jedna pětina (tradiční dělení pro vůdce byla jedna čtvrtina) Alláhovi a Jeho poslu, jeho rodině, sirotkům a chudým pocestným.*

Protože džihád může být muslimy veden proti jakémukoli káfirovi, s náležitou motivací je i okradení káfira džihád.

MUČEDNICKÁ SMRT V DŽIHÁDU

Muslimský mučedník je ten, kdo zabíjí ve jménu Alláha a islámu. Jeho vraždění však musí být čisté a zasvěceno pouze Alláhovi. Pokud je motivace mučedníka čistá, dosáhne džihádista zrození v ráji nebo převezme bohatství káfira.

[Bucháří 1,2,35] *Mohamed prohlásil: „Muž, který se zapojí do džihádu a nebude k tomu donucen ničím jiným, než upřímnou vírou v Alláha a jeho proroka – a přežije, bude Alláhem odměněn buď po smrti, nebo prostřednictvím válečné kořisti. Jestliže je zabit v bitvě a zemře jako mučedník, bude přijat v ráji.“*

Korán 61:10 *Vy, kteří věříte! Mám vám ukázat obchod, jenž ochrání vás před trestem bolestným? Uvěřte v Alláha a posla Jeho a veďte boj na cestě Boží majetky svými a životy svými! A to bude pro vás nejlepší, jestliže jste vědoucí!*

ÚČINNOST DŽIHÁDU

Mohamed byl v Mekce náboženským kazatelem, který ročně konvertoval na islám přibližně 10 lidí. V Medíně byl Mohamed válečníkem a politikem, který každý rok přiměl konvertovat k islámu kolem deseti tisíc lidí. Politické praktiky a džihád byly ke konverzi Arabů k islámu tisíckrát účinnější než náboženství. Kdyby se Mohamed nezačal zabývat politikou a džihádem, existovalo by v okamžiku jeho smrti pouze několik stovek muslimů a islám by zanikl. Islám

jako náboženství selhal, ale politika spojená s náboženstvím byla naprostým úspěchem.

STATISTIKA DŽIHÁDU

Džihád zabírá velkou část trilogie. Verše džihádu tvoří 24 % pozdějšího politického koránu a průměrně 9 % z celého koránu. Džihád tvoří 21 % Buchářího hadíthů a síra věnuje džihádu 67 % svého textu (detailní analýzu naleznete na webových stránkách CSPI). Všimněte si, jak se dualismus koránu názorně ukazuje v obsahu textů z Mekky a Medíny, které se zabývají džihádem. Část koránu pocházející z Mekky se o žádném džihádu nezmiňuje a je to právě korán z Mekky, na který se odkazují muslimové a obhájci islámu.

Množství textu o džihádu

- Trilogie celkem – 31 %
- Hadíth – 21 %
- Síra – 67 %
- Korán z Medíny – 24 %
- Korán z Mekky – 0 %

(procenta jsou uvedeny z celkového počtu 100 % textu)

SLZY DŽIHÁDU

Zde jsou počty mrtvých zapříčiněné džihádem za posledních 1 400 let:

- Křesťané – 60 milionů
- Hinduisté – 80 milionů
- Buddhisté – 10 milionů
- Afričané – 120 milionů
- Celkem – 270 milionů

Těmto úmrtím se říká „slzy džihádu“.

PODROBENÍ A DUALISMUS

Kapitola sedmá

PODROBENÍ

Protože je šaría založena na koránu a Mohamedově sunně, není možné se vyhnout tomu, aby obsahovala stejná základní pravidla. První pravidlo islámu je, že se celý svět musí podřídit Alláhovi a následovat Mohamedovu sunnu. Tato skutečnost zároveň znamená, že se muslimové musí podřídit šarii. Co se káfira týká, každá zmínka o něm v šarii se zabývá jeho podrobením. Neexistuje žádná rovnost mezi muslimem a káfirem – politicky má káfir nižší společenské postavení.

Šaría požaduje, aby se naše instituce podřídily islámu. Naše školy se musí podřídit v tom, jakým způsobem o islámu vyučují. Naše média musí islám prezentovat v dobrém světle. Každý aspekt naší civilizace se musí podřídit. Pro každodenní život to znamená, že pokud má islám nějaký požadavek, například modlení ve školách, musíme se přizpůsobit muslimským požadavkům.

Džihád je požadavek úplného podřízení se, a pokud se káfir nepodřídí dobrovolně, pak může být použita síla. Dhimmí se musí formálně podřídit politickému islámu.

DUALISMUS

Káfir a džihád jsou součástí šarie. Šaría disponuje dvěma skupinami pravidel – jedněmi pro muslimy a druhými pro káfiry. S káfiry se nejedná jako s rovnocennými, ale jako s níže postavenými. To je právní dualismus.

Islám má dva pohledy téměř na všechno, co se týká káfirů. Zde je tolerantní příklad z koránu:

Korán 73:10 *Trpělivě snášej to, co oni (káfíři) hovoří, a vzdal se od nich důstojně.*

Od tolerance se přesouváme k nesnášenlivosti:

Korán 8:12 *A hle, Pán tvůj vnukl andělům: „Jsem s vámi, podpořte tedy ty,*

kdož uvěřili! Já vrhnu do srdcí káfirů hrůzu a vy jim usekejte hlavy i konečky prstů!“

Korán obsahuje tolik podobných protikladů, že poskytuje metodu, jak tyto rozpory řešit – takzvané *anulování*.

Anulování znamená, že pozdější verš má silnější váhu než ten dřívější. Avšak oba verše jsou stále platné, protože korán je přesné a podrobně sepsané slovo Alláha. V případě dvou výše zmíněných veršů vznikl první verš dříve než druhý, a má tedy menší váhu. Je to takto pokaždé. Dřívější, slabší „dobrý“ verš je zrušen pozdějším, silnějším „zlým“ veršem.

Je to právě verze koránu z Mekky, kterou muslimové a obhájci islámu citují, což dokazuje „pravdu“ těchto raných veršů. Tato verze může být zrušena, ale stále se používá jako posvátná pravda koránu.

V praxi to znamená, že rané verše se používají, když je islám slabý, a pozdější verše tehdy, když je islám silný – paralelně k životu Mohameda.

Mohamedova životní dráha má dvě zřetelně odlišné fáze – ranou a pozdní. V Mekce byl Mohamed náboženský kazatel. Později se v Medíně stal politikem a válečníkem a získal velkou moc. Raná verze koránu z Mekky poskytuje Alláhovy rady po dobu, kdy je islám slabý, a pozdější verze koránu z Medíny říká, jak se chovat, když je islám silný. Čím silnější Mohamed byl, tím úpornější válku proti káfirům vedl. Korán dokáže muslimovi vhodně poradit v jakékoli situaci.

Podle daného účelu existují dva Mohamedové a dva korány, které si vzájemně protirečí. Raný, náboženský a pokojný korán z Mekky je v rozporu s pozdějším, politickým koránem z Medíny, který hlásá džihád. Je však stále pravdivý a lze jej používat. Tyto dřívější verše slyšíme od těch, kteří islám podporují.

Protože Mohamedovy činy jsou dokonalým vzorem chování, jeho činy určují dualistickou etiku islámu.

Dualismus poskytuje islámu neuvěřitelnou ohebnost a přizpůsobivost.

DUALISTICKÁ ETIKA

V islámu neexistuje zlaté pravidlo chování. Samotná existence slova „káfir“ v posvátném textu znamená, že neexistuje žádné zlaté pravidlo, protože nikdo nechce, aby se s ním zacházelo způsobem, jakým s káfiry zacházel Mohamed. Káfíři byli tehdy vražděni, mučeni, zotročováni, znásilňováni, okrádáni, podváděni a zesměšňováni.

[Bucháří 9,85,83] *Mohamed: „Muslim je bratrem jiných muslimů. Nikdy by je neměl utiskovat, ani jejich útisku napomáhat. Alláh uspokojí potřeby těch, kteří uspokojují potřeby svých bratrů.“*

Islám nemá společný morální princip pro lidstvo, místo toho má dualistickou etiku. Existují zde dva různé přístupy: Muslim je pro jiného muslima vždy bratrem. S káfírem může muslim zacházet buď jako s bratrem, nebo jako s nepřítelem.

V islámu také platí, že něco, co není pravdivé, nemusí být vždy lež.

[Bucháří 3,49,857] *Mohamed: „Muž, který přináší lidem mír tím, že mluví pozitivně nebo říká příjemné věci – i když nejsou pravdivé, nelže.“*

Přísaha není pro muslima závazná.

[Bucháří 8,78,618] *Abú Bakr svědomitě dodržoval své sliby, dokud Alláh neprozradil Mohamedovi způsob, jak si odčinit jejich porušení. Abú řekl: „Jestliže složím přísahu a později objevím ctihodnější přísahu, pak přijmu lepší jednání a svůj předchozí slib tak nahradím novým.“*

Mohamed opakovaně říkal muslimům, aby podváděli káfiry, když to pomůže islámu.

[Bucháří 5,59,369] *Alláhův apoštol se zeptal: „Kdo je ochoten zabít Kaíba, který ublížil Alláhovi a jeho apoštolu?“ Načež Maslama vstal a řekl: „Ó apoštole Alláhův, udělá ti radost, když ho zabiji?“ Prorok řekl: „Ano.“ Bin Maslama poté řekl: „Dej mi tedy své svolení, abych mohl lhát a Kaíba oklamat.“ Prorok odvětil: „Máš mé svolení říkat mu nepravdivé věci.“*

[Bucháří 4,52,268] *Mohamed řekl: „Džihád je úmyslné podvádění.“*

Islám má slovo pro klamavé chování, které urychluje jeho cíle – *takíja*. *Takíja* znamená „posvátný klam“. Ale muslim nesmí nikdy lhát jinému muslimovi. Lhát by se mělo jen v případě, že neexistuje jiný způsob, jak splnit úkol. Al-Tabarí v *Al-Avsat* napsal: „V případě lži se jedná o hříchy s tou výjimkou, kdy jsou vyřčeny ve prospěch muslima nebo pokud ho mají zachránit před pohromou.“

PŘÁTELSTVÍ

Dualistická etika islámu obsahuje doktrínu týkající se přátel. V koránu je dvanáct veršů, které prohlašují, že muslim není přítel káfira.

Zde jsou dva příklady:

Korán 4:144 *Vy, kteří věříte! Neberte si káfiry za přátele místo věřících! Chcete snad dát Alláhovi důvod k vašemu potrestání?*

Korán 3:28 *Nechť si věřící neberou káfiry za přátele místo věřících! Kdo tak učiní, nedostane se mu od Alláha ničeho, leda v případě, že byste se od nich obávali nějaké hrozby. A Alláh vás varuje před sebou samým a u Alláha je cíl konečný.*

ZOTROČENÍ

Dualismus předepisuje, že je možné zotročit káfira, ale je zakázáno zotročit muslima. Pokud otrok konvertuje na islám, pak v tomto případě existuje jistý užitek v jeho osvobození, ale osvobození káfira nepřináší žádný užitek.

[Bucháří 3,46,693] *Mohamed řekl: „Jestliže člověk osvobodí muslimského otroka, Alláh jej z žárů pekelných osvobodí stejně, jako on osvobodil otroka.“ Bin Mardžana řekl, že poté, co toto Mohamedovo zjevení sdělil Alímu, muž osvobodil otroka, za kterého mu bylo Abdulláhem nabídnuto tisíc dinárů.*

AL-WALÁ WA-L-BARÁ – POSVÁTNÁ LÁSKA A POSVÁTNÁ NENÁVIST

Šaría vyučuje princip dualistické etiky „miluj, co miluje Alláh a pěstuj nenávist vůči tomu, co nenávidí Alláh“ (viz také kapitola 5).

To v sobě zahrnuje nenávidět politické systémy káfirů, jako například ústavní právo, a milovat právo šaría. Tento princip stojí za požadavky islámu zavést šariu v dalších zemích. Ať už jsou způsoby káfirů jakékoli, nebudou napodobovány, neboť Alláh nenávidí veškeré projevy káfirů.

DHIMMÍ

Kapitola osmá

ISLÁMŠTÍ UČENCI TVRDÍ: Islám patří do stejné rodiny jako křesťanství a judaismus, pod islámským právem je o křesťany a Židy, kteří se stávají dhimmí, postaráno a jsou chráněni.

Když se Mohamed přesunul do Medíny, tvořili polovinu její populace Židé a on je úplně vyhladil. Poté přesunul svou pozornost na bohaté Židy z Chajbaru. Bez jakékoli záminky na ně zaútočil a rozdrtil je. Židé přišli o veškeré bohatství a získali politický status třetí třídy jako dhimmí. Stali se občany, pro které platila šaría, ztratili veškerý politický vliv, ale stále mohli být Židé. Jako dhimmí museli platit roční daň, takzvanou *džizju*, která tvořila polovinu jejich příjmů.

o11.0 KÁFIR OBČANEM ISLÁMSKÉMU STÁTU

o11.1. Formální smlouva (*dhimma*) se uzavírá s křesťany a Židy, avšak ne s mormony. Tím se z nich stávají dhimmí.

o11.3 Dhimmí jsou povinni následovat pravidla islámu.

- Platí džizju, daň na hlavu, kterou platí každý dhimmí.
- Pokud dhimmí tyto věci dělají, jsou ochráněni státem. Mohou praktikovat své náboženství, mít své vlastní soudy a právní předpisy.

Následují kompletní pravidla pro dhimmí podle šaría, která jsou převzata z dohody s křesťany z roku 637 n. l. Obdobná pravidla platila i pro Židy a ostatní.

Umarova smlouva

Nebudeme v našich městech ani v jejich sousedství stavět nové kláštery, kostely, klášterní školy nebo mnišské cely, ve dne ani v noci nebudeme opravovat ty, které se rozpadají nebo se nachází v muslimských čtvrtích.

Naše brány musí být otevřené pro kolemjdoucí a cestující. Poskytneme stravu a nocleh všem muslimům, kteří jedou kolem.

Nebudeme v našich kostelech nebo příbytcích poskytovat úkryt špehům, ani je ukryvat před muslimy.

Nebudeme veřejně projevovat svou víru, ani k ní nebudeme nikoho přivádět.

Nebudeme žádnému ze svých dětí bránit v tom, aby přešlo na islám, pokud si to přeje.

Budeme projevovat úctu vůči muslimům a povstaneme a uvolníme místo, pokud si muslimové přejí sednout.

Nebudeme se snažit vypadat jako muslimové tím, že budeme napodobovat některé jejich oděvy.

Nebudeme si sedat na koně, ani nebudeme mít meč nebo nosit jakýkoli druh zbraně, ani je vlastnit.

Nebudeme vyrývat arabské nápisy na naše pečeti.

Nebudeme prodávat zkvašené nápoje (alkohol).

Přistříhneme si vlasy na přední části hlavy (udržovat krátký pramen vlasů jako znak podrobení).

Budeme vždy oděni stejným způsobem, ať jsme kdekoli, a kolem pasu si uvážeme zunár. (široký opasek nebo pruh látky – křesťané a Židé museli nosit speciální oblečení)

Nebudeme vystavovat kříže nebo své knihy u muslimských cest nebo tržnic. V kostelech udeříme srdcem zvonu jen velmi zlehka. Nebudeme zvyšovat hlas při vyprovázení mrtvých. Nebudeme přijímat otroky, kteří byli přiděleni muslimům.

Nebudeme stavět vyšší domy, než mají muslimové.

Kdokoli, kdo úmyslně udeří muslima, ztrácí ochranu danou touto dohodou.

Kromě toho dhimmí nemohli vypovídat u soudů zřízených na základě šarie, a tedy neměli žádnou právní oporu při sporu s muslimem. Dhimmí nemohli kritizovat Mohameda nebo s muslimem mluvit o křesťanství.

Šaría a její vztah k dhimmí objasňuje, jak se křesťanské národy Turecka, Egypta, severní Afriky, Libanonu, Sýrie, Iráku a Etiopie staly islámskými. Džihád dal muslimům politickou nadvládu a ustanovil právo šaría. Poté se všichni křesťané stali dhimmí. Staletí útlaku, kdy platili džizju a byli třetířadí občané, je přiměla k tomu, aby konvertovali. Byly to právo šaría a status dhimmí, které zničily křesťanství v islámských zemích. Západní civilizace nemá pod právem šaría šanci na přežití.

OTROCTVÍ

Kapitola devátá

ŠARÍA: Současná verze pokynů k šarii – *The Reliance of the Traveller* – obsahuje jen krátké pozůstatky rozsáhlé islámské doktríny, která se týkala otroctví. Oddíl „k32.0 Propuštění z otroctví“, však zůstal nepřeložen. Místo něj je zde uvedena omluva vydavatele, že otroctví je něco, čeho se chce islám co nejrychleji zbavit. To je čistá takíja – posvátný klam. Islám je nejvýznamnější z otročitel ze všech možných ideologií. Islám byl na otroctví vybudován.

MOHAMED A OTROCTVÍ

Označení „otrok“ je v islámu pozitivní. Mohamed nazýval muslimy a sám sebe otroky Alláha. Druhý člověk, kterého Mohamed přiměl konvertovat na islám, byl otrok.

Sám Mohamed byl zapojen do každého jednotlivého aspektu otroctví. Nechal zabíjet nevěřící muže, aby se jejich ženy a děti mohly stát otroky. Rozdával otroky jako dary. Vlastnil mnoho otroků, někteří z nich byli černoši. Za účelem sexu nechával posílat otroky svým společníkům – mužům, kteří byli jeho hlavními zástupci. Přihlížel tomu, když druzí otroky bili. Užíval si toho, když po dobytí území byly otrokyně nuceny k sexu. Bral otroky do zajetí a ve velkém je rozprodával, aby měl více peněz na džihád. Jednou z jeho oblíbených sexuálních partnerek byla otrokyně, která mu porodila syna. Dostával otroky darem od ostatních vládců. Kazatelna, ze které hlásal islám, byla postavena otrokem. Jedl jídlo, které připravili otroci. Byl ošetřován otroky. Jeho krejčí byl otrok. Prohlásil, že otrok, který uteče od svého pána, se nedočká odpovědi na své modlitby. Souhlasil s tím, aby měli majitelé sex se svými otroky.

ISLÁM A OTROCTVÍ

Islám z otročil Afričany, Evropany (přes milión), hinduisty, buddhisty a kohokoli, kdo stál džihádu v cestě. Islám z otročil víc lidí než jakákoli jiná kultura. Muslimové svou historii z otročování všech ras a náboženství nepřiznali, ani se za ni neomluvili.

Málo známá skutečnost je, že nejvíce ceněným otrokem v Mekce byla vždy bílá žena. V sunně se uvádí, že Mohamedova oblíbená sexuální otrokyně byla bílá křesťanka.

Islám stále praktikuje otroctví v Africe. Lze se s ním setkat v Saudské Arábii, Mauretánii, Súdánu a dalších islámských oblastech, které se nachází v blízkosti káfirů.

Historicky vzato to byly politické činy křesťanů, které ukončily otroctví.

SVOBODA NÁZORU

Kapitola desátá

ISLÁMŠTÍ UČENCI TVRDÍ: Islám je náboženství tolerance.

ŠARÍA: Odpadlictví znamená opustit islám; pro muslima, který opustí islám, jde o těžký zločin postihnutelný smrtí.

o8.0 ZŘEKnutí SE ISLÁMU

o8.1 Když se osoba, která dosáhla puberty a je duševně zdravá, dobrovolně zřekne islámu, zaslouží si smrt.

V islámu je možnost zabít odpadlíka (toho, kdo opustí islám) detailně popsána v hadíthech a rané historii islámu po Mohamedově smrti.

Když Mohamed zemřel, celé kmeny chtěly odejít od islámu. První války vedené ve jménu islámu byly proti těmto odpadlíkům a tisíce z nich byly zabity.

[Bucháří 2,23,483] *Po Mohamedově smrti se Abú Bakr stal chalífou a vyhlásil válku skupině Arabů, kteří se vrátili k pohanství.*

[Bucháří 9,83,17] *Mohamed: „Muslim, který připouští, že neexistuje jiný bůh nežli Alláh a já jsem jeho prorok, nesmí být zabit s výjimkou tří důvodů: smrt jako trest za spáchání vraždy, cizoložství nebo odpadlictví.“*

Pro odpadlíka není žádný trest dostatečně velký.

[Bucháří 8,82,797] *Skupina několika lidí přišla do Medíny a stala se muslimy. Tito lidé onemocněli, a tak je Mohamed poslal na místo, kde byli ukryti velbloudi, a řekl jim, aby pili velbloudí moč a mléko jako prostředek k uzdravení. Následovali jeho radu, ale když se zotavili, zabili pastýře hlídajícího velbloudy a stádo ukradli.*

Ráno se Mohamed doslechl, co tito muži provedli, a nařídil, aby byli dopadeni. Před polednem byli muži chyceni a předvedeni před Mohameda. Nařídil, aby jim byly useknuty ruce a nohy a jejich oči vypáleny žhavými pohrabáči. Potom byli muži vhozeni mezi neotesané balvany, jejich prosby o vodu nebyly vyslyšeny a nakonec zemřeli žízni.

Abú řekl: „Tito muži byli lupiči a vrazi, kteří opustili islám a vrátili se k pohanství, a tím projeví neúctu vůči Alláhovi a Mohamedovi.“

Odpadlíka zabijte.

[Bucháří 9,89,271] *Jistý Žid přijal islám jako své náboženství, ale poté se vrátil ke své původní víře. Muadh viděl muže s Abú Músou a řekl: „Co tento muž udělal?“ Abú Músá odpověděl: „Přijal islám, ale poté se vrátil k judaismu.“ Muadh potom řekl: „Alláh a Mohamed rozhodli, že má být zabit, a neposadím se, dokud tak neučiníš.“*

Představa svobody náboženství a svobody myšlení je v islámu nemyslitelná. Idea podrobení je klíčová a ideální občan je otrok Alláha. Veškeré myšlení se musí podřídít koránu a sunně neboli právu šaría.

UMĚNÍ

Právo šaría je ve svém rozsahu a podrobnostech neomezené. Všechny veřejné projevy umění se musí podřídít zákazům šarie.

r40.0 HUDBA, ZPĚV A TANEC – HUDEBNÍ NÁSTROJE

r40.1 Hudební nástroje mají být odstraněny.

- Flétny, smyčcové a jim podobné nástroje se zakazují.
- Ti, kteří poslouchají zpěváky, budou mít v soudný den uši naplněné olovem.
- Písně způsobují pokrytectví.

r40.2 Je zakázáno používat hudební nástroje nebo naslouchat mandolíně, loutně, činelům a flétně. Je dovoleno hrát na tamburínu na svatbách, při provádění obřizky a jiných příležitostech, dokonce, i když má po stranách zvonky. Bubnování je zakázáno.

w50.0 ZÁKAZ ZNÁZORŇOVAT ŽIVÉ POSTAVY

w50.1 Měli bychom si uvědomit, že zákaz kreslit obrazy je mimořádně přísný.

[Bucháří 7,72,843] *Mohamed byl jednou zklamaný, protože došlo k opoždění Gabrielovy slíbené návštěvy. Když konečně Gabriel dorazil, Mohamed si na zpoždění stěžoval. Gabriel mu řekl: „Andělé nevstoupí do domu, ve kterém se nachází pes nebo obraz.“*

NAPODOBOVÁNÍ ALLÁHOVY TVOŘIVOSTI w50.2 Obrazy napodobující Alláhovo tvůrčí jednání.

[Bucháří 4,54,447] *Jednou jsem (Áiša) pro Mohameda ušila nadívaný polštář a ozdobila ho obrázky zvířat. Jednoho dne Mohamed přišel s nějakými dalšími lidmi a já v jeho tváři zpozorovala rozrušený pohled. Zeptala jsem se: „Co je špatně?“ Odpověděl: „Co tady dělá ten polštář?“ Odvětila jsem mu: „Udělala jsem ho pro tebe, aby sis na něj mohl lehnout.“ Mohamed prohlásil: „Neuvědomuješ si, že andělé nevstoupí do domu, ve kterém jsou obrazy, a osoba, která takové obrazy maluje, bude v soudný den potrestána, dokud nedá Alláh život tomu, co stvořil.“*

p44.0 KRESLENÍ OBRAZŮ

p44.1 Ti, jež kreslí obrazy, shoří v pekle.

[Bucháří 8,73,130] *Kdysi byla v mém (Áišiném) domě záclona s obrázky zvířat. Když to Mohamed uviděl, tvář mu zrudla vztekem. Roztrhal záclonu na kusy a řekl: „Lidé, kteří takové obrázky kreslí, budou v soudný den trpět nejstrašnějšími tresty, jaké v pekle jsou.“*

LITERATURA

Veškerá literatura se musí podřídit požadavkům šaría. Ty, kteří napadají islám, je možné zavraždit, protože Mohamed nechal zavraždit několik umělců. Salman Rushdie žije pod hrozbou smrti za to, že napsal román *Satanské verše*. Po celém světě propukly velké nepokoje a zabíjení, když byly otištěny dánské karikatury. Theo van Gogh a Pim Fortuyn jsou dva umělci, kteří byli v Evropě zavražděni za „rouhání“ vůči islámu.

Mohamed opakovaně zabíjel umělce a intelektuály jako Kaíba – básníka, který napsal báseň kritizující islám. Všimněte si využití klamu.

[Bucháří 5,59,369] *Alláhův apoštol se zeptal: „Kdo je ochoten zabít Kaíba, který ublížil Alláhovi a jeho apoštolu?“ Načež Maslama vstal a řekl: „Ó apoštole Alláhův, udělá ti radost, když ho zabiji?“ Prorok řekl: „Ano.“ Bin Maslama poté řekl: „Dej mi tedy své svolení, abych mohl lhát a Kaíba oklamat.“ Prorok odvětil: „Máš mé svolení říkat mu nepravdivé věci.“ Potom šel Maslama za Kaíbem a řekl mu: „Mohamed po nás požaduje peníze a potřebuji si nějaké půjčit.“ Na to Kaíb odvětil: „U Alláha, on tě jednou omrzí.“ Maslama řekl: „Když jsme teď jeho stoupenci, nechceme jej opustit. Chceme, abys nám půjčil velblouda naloženého jídlem.“ Kaíb řekl: „Ano, poskytnu vám jídlo, ale musíte mi dát něco do zástavy.“ Nechali mu*

jako zástavu zbraně a slíbili, že se tutéž noc vrátí. Maslama se vrátil se dvěma muži a řekl jim: „Když Kaíb přijde, dotknu se jeho vlasů, přičichnu k nim, a když uvidíte, že mu držím hlavu, zabijete ho.“ Kaíb k nim přišel, oblečen ve svých šatech a vonící parfémem. Maslama řekl: „Nikdy jsem necítil lepší vůni, než tuto. Dovolíš mi, abych si k tvé hlavě přivoněl?“ Kaíb souhlasil. Když se Maslamovi podařilo Kaíba silně uchopit, řekl svým společníkům: „Na něj!“ Zabili jej tedy, šli za prorokem a vše mu oznámili. Po Kaíb bin al-Ašráfovi byl zabit ještě Abú Rafí.

Ishák 819 *Mohamed nařizoval velitelům svých vojsk zabíjet pouze ty, kteří kladou odpor. S ostatními se neměli obtěžovat, ovšem s výjimkou těch, kteří se vyjadřovali proti Mohamedovi. Vydal v té době rozkaz zabít všechny, kteří v Mekce odmítli přijmout islám. Seznam těch, kteří měli být zabiti, obsahoval:*

- *Jednoho z Mohamedových zapisovatelů. Tvrdil, že mu Mohamed při zaznamenávání zjevení koránu občas dovolil použít lepší slova, což způsobilo, že ztratil víru.*
- *Dvě dívky, které zpívaly satirické písně proti Mohamedovi.*
- *Muslimského výběrčího daní, který se stal odpadlíkem (opustil islám).*
- *Jednoho muže, který urazil Mohameda.*
- *Všechny umělce a politické osobnosti, kteří se postavili proti Mohamedovi.*

FINANCE

Kapitola jedenáctá

ISLÁMŠTÍ UČENCI TVRDÍ: Finanční systém dle práva šaría je posvátný a všichni nábožensky a morálně založení lidé by měli investovat do jeho nástrojů. Peníze by se neměly investovat do alkoholu, tabáku, hazardních her, vepřového masa, umění nebo jakýchkoli jiných nečistých obchodních činností.

V současné době muslimové stále více požadují vlastní finanční systém a finanční produkty, které jsou v souladu s šarií. Šaría finančnictví obchází placení úroků, které je v islámu nezákonné. Vychází najevo, že ve skutečnosti si šaría finančnictví účtuje za používání peněz víc, nenazývá to však úrok, ale nájemné.

ŠARÍA: Šaría finančnictví musí vložit část svých výnosů do *zakátu* – islámské charity. Zakát musí být použit následovně:

Korán 9:60 *Almužny (zakát) jsou pouze pro chudé a nuzné, pro ty, kdož je vybírají, pro ty, jichž srdce se sjednotila, pro otroky a zadlužené, pro boj ve jménu Alláha (džihád) a pro toho, kdož po ní kráčí podle ustanovení Alláhova, a Alláh je vševědoucí, moudrý.*

Šaría věnuje zakátu několik stránek. Měl by být vyplácen:

- chudým a potřebným muslimům, avšak ne káfírům,
- těm, kteří zakát vybírají,
- novým konvertitům na islám (k jejich posílení v islámu),
- za účelem vykoupení vězňů a otroků,
- těm, kteří vedou boj ve jménu Alláha (džihád),
- cestovatelům.

BOJUJÍCÍ VE JMÉNU ALLÁHA

h8.17 Kategorie *bojujících ve jménu Alláha* označuje lidi, kteří jsou zapojeni do islámské války, ale nejsou součástí stálé armády a nedostávají žold. Těmto

džihádistům je potřeba zaplatit zbraně, oblečení, jídlo, cestu a všechny další náklady. Peníze by měly dostat také jejich rodiny.

h8.24 Je nepřipustné dávat zakát káfirovi.

Když se účastníme šaría finančnictví, podporujeme:

- dobročinné příspěvky muslimům (ke káfirům žádná podpora nesměruje),
- posílení muslimských konvertitů,
- muslimské úředníky,
- al-Káidu a další džihádisty (zahrnuje to i peníze, které putují rodinám sebevražedných atentátníků nebo jiných zabitých džihádistů).

Poskytování peněz ze zakátu na džihád není pouhá teorie. S praktickými důsledky jsme se mohli setkat v souvislosti s nadací *Holy Land Foundation* a dalšími islámskými charitami. V roce 2007 FBI v texaském Dallasu úspěšně žalovala *Holy Land Foundation* z financování džihádu (terorismu).

Když se podílíme na šaría finančnictví nebo jakémkoli jiném aspektu šarie, morálně se účastníme i ostatního, tj.:

- zneužívání a útisku žen,
- zabíjení odpadlíků od víry,
- vražd umělců a spisovatelů,
- etického zločinu zatvrzelého otroctví,
- politického občanství třetí třídy pro káfiry,
- zavraždění 270 milionů lidí prostřednictvím džihádu.

ULEHČENÍ A NEZBYTNOST

Šaría má dva principy, které lze nazvat „ulehčení“ a „nezbytnost“ (viz kapitola 12). V zásadě to znamená, že pokud muslim žije mezi káfiry, může obchodovat stejným způsobem jako káfir.

w43.0 ZACHÁZENÍ S ÚROKEM V NEPŘÁTELSKÝCH ZEMÍCH

w43.1 Muslimové mohou platit úrok, pokud žijí v *dár al-harb* – zemi války (mezi káfiry), kde šaría není právní normou dané země.

V našich zemích proto mohou muslimové platit a přijímat úroky v souladu s šariou. Proč tedy chtějí šaría finančnictví? Je to prosté. Vstupuje zde do hry princip podrobení. Káfíři se musí podrobit šarii ve všech ohledech, včetně

bankovníctví. Posvátná láska a posvátný hněv znamenají i to, že náš káfirský finanční systém musí být zničen.

Všimněte si, že podle šaría jsou naše státy „nepřátelská země“.

POŽADAVKY

Kapitola dvanáctá

MUSLIMŠTÍ PŘEDSTAVITELÉ TVRDÍ: K tomu, abychom mohli praktikovat své náboženství, nám musíte ve školách a na pracovištích vyhradit místnosti k modlení a umožnit nám tam vykonávat modlitby, poskytnout nám speciální stravu (*halal*), dny volna během muslimských svátků, dovolit nosit šátky v práci a ve školách a burky zahalující celé tělo při sportu. Káfíři nikdy nesmí kritizovat žádný aspekt islámu, jako například polygamií, džihád nebo bití žen. Káfíři musí zabezpečit kvalitní sociální podporu pro muslimské ženy, poskytnout jim speciální lékařské ošetření v nemocnicích atd.

NASTOLENÍ PRÁVA ŠARÍA

Šaría detailně osvětluje celý proces a strategii imigrace mezi káfířské obyvatelstvo a co dělat pro islamizaci společnosti. Pokud chcete vidět budoucnost islámu v Americe a Evropě, přečtěte si síru – Mohamedovu biografii starou 1 400 let (Ibn Ishák, Sírat rasúl Alláh [Život proroka Mohameda]).

Když muslimové prvně přicestují, akceptují svůj nový domov. Jejich první krok je prohlášení, že islám patří s křesťanstvím a judaismem do jedné rodiny. Probíhají dialogy a „sblížovací“ setkání pro média a káfířskou společnost. Prohlašují také, že západní civilizace je ve skutečnosti založena na islámském zlatém věku. Poté, co se tato tvrzení uchytí a jsou akceptována, přijdou na řadu požadavky po změnách v káfířské společnosti. Ti, kteří tyto změny odmítají, jsou nazýváni slepými fanatiky, islámofoby a rasisty, i když nikdo nikdy neobjasní, co má odpor proti politickému islámu společného s rasou.

PŘEDSTAVITELÉ KÁFIRŮ

Káfířští představitelé neví nic o islámu a právu šaría. Všichni potkali příjemné muslimy, takže si myslí, že islám musí být dobrý a ti, kteří dělají problémy, jsou extrémisté.

Káfirští představitelé neví nic o dualistické etice nebo politickém podrobení. Prvořadá motivace káfirských představitelů je být milý a hrát roli tolerantního hostitele těchto nových hostů. Druhořadá motivace je neříci nebo neudělat něco, kvůli čemu by byli označeni za bigotní fanatiky.

Hlavní plán káfirských vládců počítá s tím, že pokud budou milí, muslimové uvidí, jak jsme skvělí, a reformují islám. Ale pokud je vaším cílem nastolit právo šaría, které se úspěšně uplatňuje již 1 400 let, proč reformovat něco, co funguje?

Šariu nelze reformovat. Jedná se o Alláhovo právo, a to je dokonalé, univerzální, úplné a bezchybné.

POSVÁTNÁ LÁSKA A POSVÁTNÝ HNĚV

Emocionální motivace, která se za požadavky islámu skrývá, je „posvátný hněv“ (al-walá wa-l-bará – viz také kapitoly 5 a 7). Alláh nenávidí káfiry, jejich kulturu a politiku. Proto každý, kdo má rád Alláha, musí nenávidět, co nenávidí Alláh, a proto musí mít averzi vůči našim právům a ústavě. Z tohoto důvodu se islám musí neustále dožadovat toho, aby se káfíři podřídili šarii.

PRVNÍ DODATEK

Islám je náboženství a muslimové mají právo na svobodu náboženství na základě prvního dodatku americké ústavy. Odmítnout jakýkoli náboženský požadavek islámu je protiústavní. Pokud jde o náboženství, musíme udělat cokoli si přejí.

Avšak každý „náboženský“ požadavek islámu v sobě skrývá politický prvek.

Alláh věnoval Mohamedovi několik speciálních darů:

[Bucháří 1,7,331] *Mohamed: „Jsem obdařen pěti věcmi, které přede mnou nebyly dány nikomu jinému.*

- 1. Alláh ze mě učinil vítěze pomocí posvátného strachu, tím, že odstrašoval mé nepřátele na vzdálenost měsíční cesty.*
- 2. Země byla stvořena pro mě a mé stoupence jako místo pro provádění modliteb a rituálů, proto se každý z mých stoupenců může modlit, kde chce, když nastane čas na provádění modlitby.*
- 3. Mám právo přijímat válečnou kořist, avšak nikdo přede mnou toto právo neměl.*
- 4. Byl jsem obdařen právem přímluvy v den vzkříšení.*

5. *Každý prorok byl vyslán vždy jen pro blaho svého národa, já jsem však byl vyslán pro blaho veškerého lidstva.*“

Islámská modlitba má společně s džihádem a šariíou funkci politického požadavku. Islám se dožaduje, aby stát splnil každou jeho potřebu. Jedná se o požadavek na politické podrobení káfirských vlád.

Káfir si musí uvědomit rozdíl mezi náboženstvím a politikou. Útok na Světové obchodní centrum ve jménu džihádu byl politický čin s náboženskou motivací. Nevinné oběti ve věžích, které raději skákaly ven vstříc smrti, než aby shořely zaživa, nebyly součástí náboženské ceremonie.

Když muslimové zabírají veřejné ulice, aby se mohli modlit, modlitba může být náboženskou záležitostí, ale obsazení ulice je čistě politické.

Požadavek na právo šaría ve všech jeho podobách, včetně umožnění muslimům modlit se ve školách, nás nutí učinit politické kroky, vydávat směrnice školním radám, utrácet peníze daňových poplatníků za schůze atd. Akt modlitby může být náboženský, požaduje však, aby došlo k politickým opatřením a podpoře ze strany státu.

Islámská modlitba má náboženskou motivaci a politický důsledek. Požaduje, aby se stát podrobil ideologii, která je ze své podstaty v opozici vůči našemu právu, kultuře a tradici.

Měli bychom na všechny politické požadavky islámu reagovat politickou odezvou.

ULEHČENÍ A NEZBYTNOST

Káfiři nemají povinnost vyhovět požadavkům islámu.

Šaría má dva principy, které muslimy provází v situaci, kdy nemohou praktikovat čistý islám podle zásad šarie. Odborný výraz je *tajsír*, což znamená „odlehčit si své břímě“ nebo „ulehčení“.

Korán 4:28 *Alláh přeje si vám ulehčit, vždyť člověk byl věru stvořen slabým.*

Když jsou okolnosti obtížné a právo šaría nemá převahu, může si muslim ulehčit. Muslimové mají například povinnost se modlit a nebýt ve styku s vepřovým masem, ale pokud jsou okolnosti těžké, jsou požadavky zmírněny. To vede ke konceptu *darura* – nezbytnosti.

Pokud je to nezbytné, je vše, co je zakázáno, povoleno. Pokud je muslim hladový a není k dispozici žádná halal strava (vyhovující zásadám šarie), pak může jíst jakékoli jídlo. Pokud je muslim v místě, kde se nelze modlit, pak může být modlitba provedena později. Pokud není ustanovena šaría, může tedy muslim například jíst vepřové maso bez následků.

Zde je příklad principu darura:

f15.17 Nezbytnou podmínkou k tomu, aby bylo možné se připojit k modlitbám (dohnat zameškané modlitby) je, že osoba je:

...

(5) Někdo, kdo se obává negativních dopadů při obstarávání své obživy.

Stručně řečeno, pokud se muslim nemůže modlit v práci nebo ve škole, může být modlitba provedena později. Požadavky islámu se týkají toho, co muslimové chtějí, nikoliv toho, co je nezbytné. Jestliže jejich požadavky zůstanou nenaplněny, náboženství to nezpůsobí žádnou újmu.

Další příklad darury se vyskytuje při koupi pojištění. Pojištění šaría zakazuje, ale pokud káfirské právo vyžaduje pojištění auta, potom nutnost muslimovi dovoluje pořídit si zakázané pojištění.

Když zakážeme právo šaría, žádná z potřeb muslimů není narušena. Omezujeme politický islám, nikoliv islám jako náboženství.

Když odmítneme islámské modlitby ve školách, neomezujeme tím žádné náboženské svobody, chráníme tak káfirské občany proti politickým požadavkům islámu. Jestliže se muslim nemůže modlit ve stanovený čas, pak mu právo šaría dovoluje provést modlitbu později. Nikomu neublíží, když se modlitba opozdí. Mohamed odkládal modlitby, takže všichni muslimové mohou modlitby odkládat.

Pokud se islámská modlitba ve školách povolí, jak daleko to zajde s ostatními věcmi, které s ní souvisí? Existuje mnoho prvků modlitby – příprava, speciální místnost, rituální koupel a vybrané dny, které vyžadují různé modlitby a delší dobu. Konečná verze islámské modlitby vypadá tak, že místnost musí být používána pouze pro islámskou modlitbu a musí být nainstalováno speciální potrubí pro nádržku na mytí nohou.

Co mezitím dělá učitel, zatímco se studenti odešli modlit? Jestliže učitel předá některé informace, které jsou potřebné k následujícímu testu, diskriminuje tak islám? Proč by měl stát platit za místnost a nádržky na mytí nohou, které jsou potřeba pro islámskou modlitbu?

Modlitba není soukromá záležitost. Islámské organizace budou muset přijít a „vysvětlit“ islám studentům.

Jakmile se zavede islámská modlitba, jak zabránit požadavku, aby školní kuchyně podávala halal stravu (vyhovující zásadám šaría)? Proč by měli káfirští studenti jíst, zatímco je ramadán v plném proudu? Protože půst oslabuje tělo i mysl, měli by muslimové během ramadánu psát testy? Mají mít muslimské atletky oblečení vyhovující zásadám šaría (burka, hidžáb atd.) místo školních

dresů? Nemyslete si, že tohle je nějaký fiktivní scénář. Podřízení se tomuto procesu probíhá v dnešní Británii naplno.

Pak přichází požadavek rodinného práva podle šaría. Následuje žádost, aby muslimové byli uznáni jako „menšina“ a získali zvláštní občanská práva a postavení při obsazování funkcí a pracovních pozic. Poté přichází na řadu šaría soudy. Jakmile se špička klínu šaría dostane mezi dveře, neskončí to, dokud se národ plně nepoddá a šaría nenahradí ústavu.

ČLÁNEK ŠEST

Článek 6 Ústavy Spojených států amerických uvádí, že ústava je nejvyšší právo země a nemůže ustoupit žádnému jinému právnímu předpisu. Šaría v zásadě prohlašuje, že je nejvyšším zákonem na světě a všechny ostatní právní předpisy se musí podřídit islámskému právu. Když pod rouškou náboženské svobody dochází k zavádění práva šaría, je opomíjen tento obrovský rozpor.

Islám jako náboženství obsahuje vždy politickou složku, které musí být vyhověno. Jako opačný příklad můžeme uvést stejné množství buddhistů, kteří přišli do Ameriky právě tak jako muslimové. Můžete vyjmenovat jediný politický požadavek, jehož naplnění se buddhisté domáhají ve školách nebo v jakékoli jiné oblasti? Víte o nějakém případě, kdy si buddhisté kladli požadavky v oblasti školství, obchodu, uplatňování práva nebo zdravotnictví a vyžadovali, abychom se o buddhismu učili a přizpůsobili se buddhistickým praxím? Ne, protože buddhismus je náboženství, nikoliv politicko-náboženská ideologie.

Islám se dožaduje, abychom mu politicky vyhověli, protože islám je politická ideologie, a současně i náboženství.

Útok šaría na článek 6 není přímý, jde o útok z křídla. Můžeme si vzít za příklad svobodu slova a tisku. Když byly publikovány dánské karikatury Mohameda, žádné významnější noviny ve Spojených státech je neotiskly, protože muslimové prohlašovali, že karikatury jsou rouhání a uráží islám. Výsledkem toho bylo, že jsme následovali právo šaría a karikatury neotiskly. Který politik protestoval proti tomu, že bylo uskutečněno právo šaría a došlo k oslabení naší ústavy podřízením se šarii?

Svoboda slova je popírána tehdy, když je někdo, kdo kritizuje islám, nazýván slepým fanatikem nebo islámofobem. V současné době se první dodatek využívá k tomu, aby obešel článek 6. Pod záminkou náboženství je uzákoněna politická doktrína islámu.

Podle ústavního práva by žádný aspekt šaría neměl být povolen.

DODATEK

STATISTICKÁ STUDIE ISLÁMSKÉ DOKTRÍNY

Velká část islámské doktríny se zabývá nerovností mezi muži a ženami. Pro nemuslima je matoucí, že si doktrína může sama protirečit. Dualismus v islámu znamená, že jsou k dispozici dvě volby, obě stejně správné. Zpracoval jsem statistickou studii islámské doktríny, která umožňuje podívat se na celou věc zblízka.

Každý verš nebo hadíth lze posoudit podle postavení žen ve společnosti. Existuje několik veršů, které vyzdvihují matku nad všechny muže. Existuje spousta veršů, které tvrdí, že ženy i muži budou v soudný den podle svých činů hodnoceni stejně. V mnoha případech zde není vůbec nic, co by srovnávalo postavení pohlaví ve společnosti – jedná se o neutrální zmínku.

Pro tvorbu níže zobrazeného grafu byl nejprve vybrán veškerý text, který obsahuje nějakou zmínku o ženách. Poté byla data týkající se žen roztríděna do čtyř kategorií: nadřazené postavení, rovnocenné postavení, méněcenné postavení a neutrální. Neutrální zmínka neposkytuje žádnou informaci ohledně hierarchie. Příklad neutrální zmínky může být ženské jméno v seznamu. Zde jsou data z koránu:

Postavení žen v koránu

- Méněcenné postavení – 71 %
- Rovnocenné postavení – 23 %
- Nadřazené postavení – 5,3 % (vše dohromady z 80 %)

Podíl z textu (12 066 slov)

Zde je stejná analýza týkající se hadíthů:

Postavení žen v hadíthu

- Méněcenné postavení – 89 %

- Rovnocenné postavení – 10 %
- Nadřazené postavení – 0,6 %

Procent hadíthů (331)

KORÁN

Jedním ze základů práva šaría je korán. Protože korán je nejznámější kniha, kterou káfiři nečetli, nebo nepochopili, je opravdu obtížné se o šarii něco dozvědět.

Korá je ve skutečnosti snadno pochopitelný, jestliže znáte jeden historický fakt. Známe dějiny období, ve kterém žil Mohamed, a zjišťujeme, že nevzdělání Arabové nejen, že koránu rozuměli, ale dokonce debatovali o jeho významu.

Byli toho schopni, protože používali odlišný korán, než ten, který si můžete dnes koupit v knihkupectví. Korán vznikl několik let po Mohamedově smrti a z neznámých důvodů byly kapitoly seřazeny podle délky. Dlouhé kapitoly byly umístěny na začátek a nejkratší na konec. Představte si, že vezmete román, odříznete hřbet knihy a seřadíte kapitoly podle délky. Román by byl zničený, protože by se ztratila zápleтка. Korán z knihkupectví je nahodile rozdělený a nedává žádný smysl, protože neobsahuje žádný příběh nebo zápletku.

Pokud byste byli Mohamedovým společníkem, každý verš by vám dával smysl, protože byl reakcí na situace, ve kterých se Mohamed tehdy ocitnul. Úplně každý verš je zasazen do kontextu a lze jej snadno pochopit.

Tento historický korán lze opravit. Máme velmi detailní biografii Mohameda zvanou síra. Pokud vezmeme síru a vložíme do jeho života odpovídající verše z koránu, znovu vytvoříme původní korán. Každý dokáže tento historický korán číst a pochopit.

Když se to takto udělá, je jasné, že existují dva velmi rozdílné korány. Raný korán z Mekky je náboženský. Pozdější korán napsaný v Medíně je velmi politický. Je důležité poukázat na to, že tvrzení těchto dvou verzí si navzájem protirečí. Jedná se o naprostý základ dualismu islámu.

Historický korán obsahuje příběh. Začíná básní o bohu. Poté vyhláší válku každému, kdo nesouhlasí s Mohamedem. Dokumentuje zničení původní arabské káfirské kultury tolerance. Nakonec se všichni Arabové podřídili ve všech směrech právu šaría. Politická nadvláda islámu nad káfirskou Arábií byla dokonána.

ŠARÍA V EVROPĚ – PŘEHLED

ÚVOD

Team CSPI International připravil následující přehled, který mapuje uplatňování práva šaría v dnešní sekulární Evropě. Text uvádí skutečné a zdokumentované případy doplněné o odkazy na původní zdroje. Jeho cílem je poskytnout evropskému čtenáři lepší povědomí o aktuálním stavu prosazování šarie v různých evropských zemích. Jedná se však pouze o stručné shrnutí, které nelze považovat za komplexní průzkum všech aspektů práva šaría v Evropě.

Islámskému právu šaría podléhají všechny oblasti života včetně trestního řádu, politiky, ekonomiky i osobních záležitostí, jako je manželství, sexuální chování a oblékání. Toto právo je interpretací koránu a sunny (dokonalých slov a činů Mohameda). Proto se právo šaría považuje za svaté, na rozdíl od právních systémů vytvořených lidmi. Při interpretaci textů se sice objevují menší odchylky, ale ve společnosti je prosazováno vždy velmi podobně. Muslimové se však neshodují na tom, do jaké míry má být šaría ve společnosti uplatňována.[1] Zde uvádíme několik příkladů toho, jak je šaría uplatňována v různých oblastech života a jak se pohled muslimů na šariu v různých dobách a na různých místech liší.

ŽENSKÁ OBRÍZKA

Ženskou obřízku v Egyptě podstoupilo 91 % žen.[2] Od roku 2008 tam však je ženská obřízka oficiálně zakázána.[3] V roce 2015 byl jeden egyptský lékař odsouzen za usmrcení třináctileté dívky, která zemřela po provedení ženské obřízky.[4]

SEBEVRAŽEDNÉ ÚTOKY

Džihád jako svatá válka proti nemuslimům, kteří jsou v islámu označováni jako „káfiři“. Účelem džihádu je rozšíření práva šaría. Pokud někdo zemře při džihádu a jeho motivace je zasvěcena Alláhovi, zrodí se v ráji. Mezi muslimy v Libanonu poklesla podpora sebevražedných útoků ze 74 % v roce 2002 na 33 % v roce 2013. Na druhou stranu na „okupovaných palestinských územích“ (tj. západní břeh Jordánu a Pásmo Gazy) sebevražedné útoky podporuje 67 % muslimské populace.[5]

OTROCTVÍ

Ačkoli otroctví v poslední době (ve 20. století) na Blízkém východě není příliš rozšířené, v současnosti se právo šaría, které otroctví zahrnuje, přísně dodržuje v ISIS.[6] Je zjevné, že to, jak přísně se právo šaría uplatňuje, se mění s časem i

místem; každá část šaría může být dříve nebo později vynucena nebo naopak potlačena.

V současnosti si asi 75 % muslimské populace na Blízkém východě, v severní Africe a jižní a jihovýchodní Asii přeje, aby se právo šaría stalo oficiálním právním systémem, a asi 51 % muslimů tvrdí, že by se šaría měla uplatňovat pouze u následovníků islámské víry.[7] Podobný přístup k šarii sdílí i evropští muslimové. To se jasně ukazuje zejména v oblastech, ve kterých se muslimské komunity výrazně rozrůstají nebo kde tvoří většinovou populaci. Přírůstek muslimské populace je znatelný i v Rakousku, kde se podíl muslimů mezi lety 2001 – 2012 zvýšil o 70 % a v Německu, kde se v letech 200 – 2009 zvýšil přibližně o 42 % [8] V Anglii a Walesu se muslimská populace mezi lety 2001 – 2011 téměř zdvojnásobila.[9]

I když se muslimské komunity v Evropě poměrně rychle rozrůstají, tvoří dnes muslimové jen 6 % evropské populace.[10] Přesto se zde právo šaría již hojně užívá.

DEMOKRACIE VERSUS PRÁVO ŠARÍA V EVROPĚ

Hlavní problém s uplatňováním práva šaría v demokratických evropských zemích spočívá v tom, že „pravidla práva šaría jsou s demokratickým režimem neslučitelná“. Tohle není žádný islámofobní názor, ale výrok Evropského soudu pro lidská práva (ESLP) z roku 2003.

ESLP potvrdil rozhodnutí tureckého ústavního soudu, který došel k závěru, že sekularismus je jednou z nezbytných podmínek demokracie. Princip sekularismu zabraňuje tomu, aby stát upřednostňoval jakékoli náboženství nebo víru, a představuje základ svobody myšlení a rovnosti občanů před zákonem. Případný státní zásah k zachování sekulární povahy politického režimu se v demokratické společnosti považuje za nutnost.[11]

Jelikož právo šaría diskriminuje ženy, vydal Evropský soud rezoluci, která se vztahuje k ochraně jejich zákonných práv: „není přípustné, aby svoboda vyznání byla záminkou, která by ospravedlňovala porušování práv žen, ať už otevřeně nebo skrytě, legálně nebo nelegálně, s formálním souhlasem obětí – žen – nebo bez něj“.[12]

Tyto výroky bychom si měli všichni uložit do paměti, protože jsou v silném rozporu s názorem mnoha muslimů. Bylo zjištěno, že téměř 60 % muslimů si přeje návrat ke kořenům islámu, 75 % si myslí, že je možná jen jedna interpretace koránu, které by se měl držet každý muslim, a 65 % prohlašuje, že náboženská pravidla jsou pro ně důležitější než zákony země, v níž žijí.[13] 65 % muslimů ve významných muslimských menšinách jižní a východní Evropy (v Rusku a na Balkáně) dává přednost uplatňování práva šaría pouze na muslimy. Když se však podíváme na jiný průzkum veřejného mínění, vidíme, že právo šaría před zákony země upřednostňuje 32 % britských muslimů ve věku 25 – 34

let a 37 % britských muslimů ve věku 16 – 24 let.[14, 15] Za rozšíření práva šaría v evropských zemích bojují organizace jako Sharia4Belgium, Sharia4Holland, Islam4UK či skupina kolem webových stránek islamskavyzva.com (původně sharia4czechia.com).

Tento proces je popsán na stránkách islamskavyzva.com. Má dvě fáze. Cílem první fáze je založit muslimské komunity, jež znají Mohamedův příklad a jsou schopny šířit islám. Tato fáze je podle stránek sharia4czechia.com u konce. Druhá fáze spočívá ve zvyšování počtu vědomých muslimů. Ti by mohli být schopni založit společnost podobnou té, která existovala během „zlatého věku“, a uskutečnit islamistickou „utopii“.[16] V rámci tohoto procesu by šaría měla být platná také pro nemuslimy. Situaci v evropských zemích bychom tudíž mohli popsat jako souboj mezi demokracií a politickým islámem.

V nedávné době se v Německu, Francii, Anglii, zemích Beneluxu, Dánsku, Švédsku a jiných zemích začalo právo šaría uplatňovat v řadě oblastí evropské společnosti. Bude proto užitečné si uplatňování práva šaría rozdělit do dvou kategorií: právo šaría lze uplatňovat na muslimy a na nemuslimy (káfiry).

ŠARÍA UPLATŇOVANÁ NA MUSLIMY

Šaría jako paralelní právní systém v Evropě

Rozpory mezi muslimy v muslimských komunitách velmi často řeší muslimské orgány podle práva šaría – ať už oficiálně, nebo neoficiálně. Vedle práva dané země uvnitř muslimských komunit existuje další, paralelní právní systém. Zaměřuje se často hlavně na rodinné právo. Ve srovnání s evropskými zákony jsou v systému práva šaría práva žen značně omezena. Typickým příkladem toho jevu jsou *muslimské soudy*, zejména v Anglii.

MUSLIMSKÉ SOUDY V ANGLII

Neoficiální soudy operující podle práva šaría s muslimskými zmocněnci v Británii fungují již od 80. let.[18] V době, kdy tento článek vznikal, tam existovalo 85 oficiálních soudů – Muslimských arbitrážních tribunálů (MAT), které tam jsou podle Arbitrážního aktu provozovány od roku 1996.[17] Muslimům, kteří si je dobrovolně zvolí, aby jim pomohly vyřešit jejich občanské a rodinné spory (rozvod, manželství, trestné právo apod.), tyto instituce mohou dát doporučení. Rozhodnutí šaría soudu pak může být vymáháno soudy daného hrabství nebo britským vrchním soudem. Ve skutečnosti jsou však díky doložce onoho aktu z roku 1996 verdikty šaría soudů podle britského práva oficiálně závazné ve věcech rozvodu, finančních sporů a dokonce i domácího násilí.[18] Co se v britských soudech operujících podle práva šaría skutečně děje, odhaluje dokument BBC nazvaný *Tajemství britských*

šaría soudů (Secrets of Britain's Sharia Courts). Jsou to více než jen arbitrážní tribunály.

MUSLIMSKÉ SOUDY V DALŠÍCH EVROPSKÝCH ZEMÍCH

Obecně můžeme říct, že pokud šaría soudy vláda nepodporuje oficiálně, mohou být praktikovány v mešitách. V Německu například o existenci „paralelního soudnictví“ informoval týdeník *Spiegel* či kniha Joachima Wagnera *Soudci bez práva (Richter ohne Gesetz)*. [19]

Feministická spisovatelka Nahed Selim informovala o tom, že v Nizozemsku se v mešitách právo šaría uplatňuje mj. v oblastech manželství, rozvodu, dědictví, péče o dítě a rodičovské autority. [20] Imámové už vyřešili řadu sporů v ghettu Vollsmose v Dánsku. Řada médií informovala o tom, jak byly rozsudky imámů ve Vollsmose ratifikovány radou starších (orgán, který tvoří skupina nejstarších a nejuznávanějších obyvatel). Náboženské a etnické zákonné systémy mimo právní jurisdikci existují také ve Švédsku. [21] V roce 2011 založila radikální muslimská skupina nazývaná Sharia4Belgium šaría soud v Antverpách, druhém největším městě v Belgii. [22] Tento soud vystupuje jako „prostředník“ ve sporech mezi muslimskými imigranty v Belgii v rodinných právních sporech.

Se zvláštní situací se potýká Řecko. V oblasti řecké Thrákie už šaría soudy fungují téměř celé století. Muftího jurisdikce se vztahuje na manželství, rozvody, alimenty, péči o dítě, opatrovnictví, emancipaci mladistvých, poslední vůle muslimů a spory o dědictví mezi řeckými muslimskými obyvateli, pokud se jejich vztahy řídí právem šaría. Tento zvláštní systém „souběžného soudnictví“, jak to formulovala EU, je předmětem kontroverze mezi řeckými právníky i lidskoprávními organizacemi. [23]

Právo šaría se používá i v evropských právních úkonech a tím pádem šaría soudy vytvářejí vedle právního systému daných zemí paralelní systém.

Právo šaría v evropském právu

Uplatňování práva šaría není totéž jako využívání šaría soudů. Při uplatňování práva šaría případy řeší v souladu s právem šaría nemuslimské orgány. Káfiři požívají právo šaría při různých právních úkonech. Zmíníme zde příklady z Anglie, Španělska a Nizozemska.

K neuvěřitelnému zásahu do sekularismu země došlo ve Velké Británii v roce 2014. Právo šaría bylo přijato do britského právního systému. Právní společnost (the Law Society, tj. organizace reprezentující právní zástupce, poradce a advokáty u nižších soudů v Anglii a Walesu) vydala směrnice o tom, jak sestavovat dokumenty podle islámských pravidel, která vylučují nemuslimy a zasahují do práv žen. Právníci z High Street budou moci sepisovat islámské poslední vůle, s nimiž bude možné z dědictví úplně vyloučit nemuslimy a připravit ženy o jejich rovný podíl. [24] Za povšimnutí také stojí, že se v Británii

rozrůstá finanční systém podle práva šaría. V roce 2013 David Cameron prohlásil: „Chci, aby Londýn stál po boku Dubaje a Kuala Lumpur jako jedno z hlavních měst islámského finančnictví na světě.“[25]

Principy práva šaría se používají i v Německu. Ačkoliv právo šaría v německých zákonech přímo zahrnuto není, soudy ho oficiálně používají při rozhodování o „muslimských“ případech. Prvky práva šaría byly využity při souzení případů týkajících se rodinných a dědických sporů.[26, 27] V roce 2012 právo šaría podpořil ministr vnitra spolkové země Porýní-Falc.[28] V dubnu 2013 soud v německém Hammu oznámil, že pokud o rozvod zažádají lidé, kteří měli svatbu v muslimské zemi podle práva šaría, bude i jejich rozvod v Německu probíhat podle práva šaría.[29]

Části práva šaría se oficiálně používají i ve Španělsku. Španělská vláda upravila španělské zákony týkající se mezinárodní adopce tak, že španělští rodiče musejí dodržovat normy islámské formy opatrovnictví zvané *kafala*, dokud jejich děti nedosáhnou zletilosti. Marockým dětem adoptovaným španělskými občany se dostane muslimského vzdělání bez ohledu na to, jaké náboženství vyznávají jejich rodiče.[30] Španělské soudy nyní obvykle uznávají islámský rozvod nebo zapuzení ženy (*talaq*) a přisuzují mu platnost „expresního“ rozvodu. Řada muslimů sekulární rozvod nepovažuje za dostatečný ke zrušení sňatku, a proto se španělské soudy snaží zapuzení uznávat jako právoplatné, pokud o něm rozhodl soud s dostatečnými zárukami a pokud mají i ženy možnost rozvodu (*khul*).[31]

Za zmínku rovněž stojí skutečnost, že v Evropě je oficiálně možná i polygamie. Ačkoliv je polygamie v Nizozemsku technicky zakázaná, sňatky muslimů, kteří mají několik manželek, nizozemské orgány nyní oficiálně uznávají v Rotterdamu a Amsterdamu. Matrikáři uznávají polygamní sňatky imigrantů ze zemí, jako je Maroko, ve kterých je povoleno mít více než jednu manželku.[32]

Výše jsme uvedli několik příkladů situací, kdy se právo šaría v Evropě uplatňuje na muslimskou populaci. Existují však také případy, kdy je právo šaría aplikováno na káfiry.

ŠARÍA UPLATŇOVANÁ NA KÁFIRY

V této části se zaměříme na omezování svobody projevu, vynucené dodržování práva šaría v tzv. no-go zónách, antisemitismus, vliv islámu na vzdělání aj. Uplatňování práva šaría má velký vliv na život káfirů. Níže popsané případy se soustředí právě na ně.

No-go zóny

Muslimové se v evropských městech a zemích často soustřeďují do jedné oblasti nebo čtvrti. V těchto oblastech je pak znatelně vyšší podíl muslimské populace. Velkou část obyvatel tvoří imigranti. V evropských zemích je řada takových oblastí.[33, 34]

Podíl muslimské populace na takových místech rychle vzrůstá. Předpokládá se, že by v Oslu mohla převládnout nenorská většina během 20 nebo 30 let, v Birminghamu pákistánská většina v roce 2024 a v Německu by se v řadě velkých měst německá populace měla stát menšinou za necelých 40 let.

Média nedávno informovala o uzavřených komunitách v těchto zemích, v nichž neoficiálně platí právo šaría. V těchto oblastech nazývaných „no-go zóny“ nebo také „šaría zóny“ na dodržování práva šaría dohlížejí tzv. „šaría hlídky“. Jako příklad níže popíšeme situaci v Anglii, Francii a Nizozemsku.

ANGLIE

„Šaría hlídky“, rovněž nazývané „muslimské hlídky“ nebo „hlídky skromnosti“, složené z členů organizace, jež se nazývá Projekt šaría (the Sharia Project), střeží ulice východního Londýna minimálně od počátku roku 2013.[35] Tři muslimští konvertité skončili v roce 2013 v žaláři za to, že ohrožovali nemuslimy. Mužům bylo zakázáno šířit právo šaría v Británii.[36] V některých londýnských čtvrtích se na „šaría hlídkách“ podílejí britští džihádisté podporující ISIS. Při hlídkách potírají jednání, které považují za protiislámské. Tato zpráva se objevila na konci roku 2014 na americké stanici CBS.[37]

FRANCIE

V roce 2014 francouzský deník *Le Figaro* publikoval tajnou zprávu, která pronikla na veřejnost a která varuje před zavedením islámského práva šaría do francouzských škol v muslimských ghettech. To by mj. zahrnovalo zahalování dívek na hřišti, halal stravu v jídelnách, chronické záškoláctví (dosahující téměř 90 % v některých částech Nimes a Toulouse) během náboženských svátků a tajné modlitby v tělocvičnách a na chodbách. Stodvacetistránková studie nazvaná „No-go zóny ve francouzské republice: Mýtus nebo skutečnost?“ („Les zones de non-droit dans la République Française, mythe ou réalité?“) doložila existenci desítek čtvrtí ve Francii, v nichž francouzští policisté a četníci nejsou schopni vynutit dodržování zákonů své země a kam nemohou ani vstoupit, aniž by riskovali konfrontaci nebo přestřelky, někdy i s fatálními následky.[38, 39]

NIZOZEMSKO

Na samém počátku roku 2015 došlo v Nizozemsku ke skandálu. Haagské policejní oddělení na Nový rok spolupracovalo s dobrovolníky ze salafíjské mešity as-Soennah, kteří hlídkovali v haagských čtvrtích Transvaal a Schilderswijk a dohlíželi na to, aby mladí lidé nedělali potíže. Dobrovolníci z mešity byli odměněni turistickými poukazy.[40]

Autocenzura jako omezení svobody slova

Jedním z nejčastěji porušovaných lidských práv je v právním systému šaría svoboda slova. Důvod je velmi jednoduchý: kritizovat Mohameda, Alláha či doktrínu islámu se považuje za kacířství. Takové jednání by proto mělo být eliminováno. Dobrým nástrojem proti kritice je islámofobie. Dnes je možné každého, kdo islám kritizuje, označit za islámofoba, „problémového“, nedůvěryhodného člověka, extremistu. Odpůrci islámu jsou navíc bohužel v ohrožení života.

Nizozemský filmový režisér Theo van Gogh byl zavražděn kvůli svému krátkému filmu *Podrobení* (Submission, 2004), v němž kritizuje způsob, jakým islám jedná se ženami. Jako reakce na zveřejnění karikatur Mohameda od dánského umělce Larse Vilkse se podpalovaly budovy i vraždili lidé. Lars Vilks dodnes přežívá jako „živý terč“. Naposledy mu o život usiloval v roce 2015 ozbrojený útočník v Kodani.[41]

Brutálním napadením svobody slova byl útok na pařížské kanceláře satirického časopisu *Charlie Hebdo* v roce 2015. Během tří dnů zemřelo 17 lidí. Řada představitelů islámu to odsoudila jako hrozný čin. V různých částech světa (i v Evropě) vypukly násilné protesty.[42] Každý však dnes ví o zabíjení odpůrců ISIS. V řadách ISIS bojuje řada Evropanů, kteří se sem mohou vracet.[43] Tohle je opravdová hrozba, protože dnes je každému jasné, že odpůrci islámu jsou vražděni.

Je zajímavé, že po útoku na *Charlie Hebdo* se 42 % Francouzů vyjádřilo, že by komiksy, které muslimy urážejí, neměly vycházet.[44] V Nizozemsku měly reklamní společnosti strach vyvěsit plakáty s komiksy z *Charlie Hebdo*. Strach se v Evropě šíří a vede k autocenzuře.[45] Hlavní periodika se často bojí zmiňovat islám a raději mluví o extremistech, imigrantech a „osamělých vlčích“ a obecně si počínají velmi opatrnicky.

Antisemitismus

Z historického hlediska patří Židé k nejpronásledovanějším káfirům. V současnosti k jejich pronásledování přispívá izraelsko-palestinský konflikt. K výraznému nárůstu antisemitismu dochází v evropských zemích se silnou muslimskou menšinou. Tento trend je zřetelný například ve Švédsku. Židovská komunita ve městě Malmö odhaduje, že se židovská populace každý rok sníží o 5 %. Proto je synagoga na Föreningsgatan, moderní švédské ulici, opatřena propracovaným zabezpečovacím systémem. Skleněné plochy jsou vyrobené ze skla, které by mělo odolat nárazu rakety. Židé tak reagují na obavy, jak vysvětlují jejich čelní představitelé. Stráže u vchodu kontrolují všechny cizí návštěvníky, kteří chtějí do synagogy vstoupit.[46]

Hodně křesťanů a Židů je v muslimských zemích pronásledováno a situace se za posledních pár let citelně zhoršila. Řada muslimů v Evropě Židy považuje za ďábelskou sílu, která ovládá Západ. Téměř pětina muslimů v Británii vnímala židovské komunity jako legitimní cíl v „probíhající bitvě za spravedlnost na Blízkém východě“. V azylových centrech v Dánsku bývají křesťanští azylanti opakovaně vystavováni nepříjemnostem od obtěžování přes výhrůžky až po fyzické násilí ze strany muslimských utečenců prostě proto, že opustili islám a konvertovali ke křesťanství.[47] V evropských muslimských komunitách je antisemitismus obecně rozšířený.[48]

Školství

V některých evropských zemích je možné zakládat muslimské školy nebo zavádět islámské vzdělání na veřejných školách. Objevuje se však i snaha podřizovat islámu „nemuslimské“ školy. Tento trend je dobře zřetelný v Anglii, kde existuje několik muslimských škol dotovaných státem i řada soukromých muslimských škol.

Pohoršení vzbudil případ „Trojského koně“, který byl odhalen v Birminghamu v roce 2014.[49] „Trojský kůň“ je název čtyřstránkového dokumentu, v němž je popsána strategie, jak ze státních škol v muslimských čtvrtích vytlačit nemuslimské ředitele a další zaměstnance a nahradit je lidmi, kteří školy budou řídit v souladu s přísnými islámskými zásadami.[50]

Tento dokument se dnes považuje za hoax. Přesto v reakci na něj Ministerstvo školství nařídilo průzkum ve školách, který přinesl „jasné důkazy“ o tom, že řadu vysokých pozic ovládají lidé, kteří jsou navzájem propojeni a „obhajují nebo podporují extremistické názory, nebo se proti nim nijak nestaví“. Inspekci kontrolní orgán vykonal ve 21 školách ve městě. V důsledku inspekcí bylo za nestandardní označeno pět birminghamských škol.

SHRNUTÍ

V tomto článku jsme se zabývali rozšiřováním práva šaría v Evropě. Dokud je muslimská komunita malá a nemá žádnou reálnou moc, je právo šaría skryté. Pověštinou se striktně uplatňuje jen v mešitách a na podobných místech. S růstem muslimské komunity a její moci však může vzniknout paralelní právní i společenský systém založený na pravidlech islámu. Později může právo šaría získat oficiální postavení. Muslimové ho často využívají při řešení rodinných sporů. V „muslimských“ oblastech a čtvrtích může být neoficiálně vynucováno i u káfirů.

Prosazování práva šaría je pomalý proces, který můžeme popsat následovně: šíření strachu vede k autocenzuře, lidé se střeží jakékoli kritiky islámu. Muslimové a jejich přesvědčení mohou ovlivňovat politická rozhodnutí.

Narůstá jejich schopnost působit na řadu institucí (soudy, školy atp.). Právo šaría a muslimský radikalismus postupně omezují právní systém káfirů. Jelikož jsou pravidla práva šaría s demokratickým systémem neslučitelná, představuje tento proces hrozbu pro základní demokratické principy. To pochopitelně vede k odporu vůči islámu ze strany káfirů.

Všichni Evropané by měli vědět, že rozšiřování práva šaría v Evropě odráží Mohamedův život. Ten měl dvě fáze. Nejdřív byl Mohamed kazatelem a islám byl spíše náboženstvím. Pro islám se mu podařilo získat 150 následovníků. Později se Mohamed stal politikem a válečníkem. Islám tudíž začal být více politický. Arabský svět to úplně proměnilo. Po Mohamedově smrti se většina Arabů islámu podrobila.

Z výše uvedených důvodů by základy práva šaría a islámu měli znát i nemuslimové. Bezprostředně se jich to týká.

Reference:

- [1] The World's Muslims: Religion, Politics and Society. pewforum.org [online]. 2013. <http://www.pewforum.org/Muslim/the-worlds-muslims-religion-politics-society.aspx>, p.42-43.
- [2] THE STATE OF THE WORLD'S CHILDREN 2014, unicef.org [online]. 2014. <http://www.unicef.org/sowc2014/numbers/>, p.79.
- [3] Egypt bans female circumcision after death of 12-year-old girl, The guardian [online]. 2007. <http://www.theguardian.com/world/2007/jun/30/gender.humanrights>
- [4] Egypt doctor convicted over girl's death in landmark FGM case, Reuters [online].2015.<http://www.reuters.com/article/2015/01/26/us-egypt-trial-fgm-idUSKBN0KZ1IQ20150126>
- [5] Muslim Publics Share Concerns about Extremist Groups. Pewglobal.org [online]. 2013. <http://www.pewglobal.org/2013/09/10/muslim-publics-share-concerns-about-extremist-groups/>
- [6] Yazidi sex slave escapes Isis to tell her story: "They took us away like cattle. The Independent [online]. 2014. <http://www.independent.co.uk/news/world/middle-east/yazidi-sex-slave-escapes-isis-to-tell-her-story-they-took-us-away-like-cattle-9939770.html>
- [7] The World's Muslims: Religion, Politics and Society. Pewforum.org [online]. 2013. <http://www.pewforum.org/Muslim/the-worlds-muslims-religion-politics-society.aspx>.
- [8] de.statista.com Anzahl der Muslime in Österreich 2012, Anzahl der Muslime in Deutschland - Entwicklung
- [9] Muslim population in England and Wales grows 75% in 10 years. RT.com [online]. 2015. <http://rt.com/uk/231675-muslim-population-rises-1m/>
- [10] GRIM, Brian. Yearbook of international religious demography. Leiden: Brill, 2014. ISBN 978-900-4272-743. p.134.
- [11] CASE OF REFAH PARTIŞI (THE WELFARE PARTY) AND OTHERS v. TURKEY. ECHR [online]. 2003. [http://hudoc.echr.coe.int/sites/eng/pages/search.aspx?i=001-60936#{„itemid“:\[„001-60936“\]}.](http://hudoc.echr.coe.int/sites/eng/pages/search.aspx?i=001-60936#{„itemid“:[„001-60936“]}.)
- [12] Resolution 1464 (2005) - Women and religion in Europe. CoE [online]. http://assembly.coe.int/Main.asp?link=/Documents/AdoptedText/ta05/ERES1464.htm#_ftn1
- [13] Ruud Koopmans, Journal of Ethnic and Migration Studies, 2015, Vol. 41, No. 1, 33–57.
- [14] Munira Mirza, Abi Senthilkumaran, and Zein Ja'far, Living apart together: British Muslims and the paradox of multiculturalism, London: Policy Exchange, 2007, p. 46.
- [15] Denis MacEoin, David G. Green, Sharia Law or 'One Law For All?', 2009, Civitas: Institute for the Study of Civil Society, London.
- [16] Vstaň a varuj! Aneb, jsem muslim a chci pomoci rozšířit islám a pomoci ummě [in czech]. sharia4czechia.com [online]. http://islamskavyzva.com/vstan-a-varuj-jsem-muslim-a-chci-pomoci-rozsirit-islam-a-pomoci-umme/#_blank.
- [17] Growing use of Sharia by UK Muslims. BBC News. 2012. <http://www.bbc.co.uk/news/uk-16522447?print=true>
- [18] Islamic sharia courts in Britain are now 'legally binding'. Mailonline. 2008. <http://www.dailymail.co.uk/news/article-1055764/Islamic-sharia-courts-Britain-legally-binding.html>
- [19] WAGNER, Joachim. Richter ohne Gesetz islamische Paralleljustiz gefährdet unseren Rechtsstaat ; wie Imame in Deutschland die Scharia anwenden. Erw. und aktualisierte Ausg., 1. Aufl. Berlin: Ullstein, 2012. ISBN 9783548374802.
- [20] Help Muslims escape the tyranny of sharia law. Nrc.nl [online]. 2009. http://vorige.nrc.nl/international/article2296923.ece/Help_Muslims_escape_the_tyranny_of_sharia_law

- [21] JESPERSEN, Karen a Ralf PITELKOW. *The Power of Islam*. København: Politikens Forlag, 2012. ISBN 978-87-400-0612-4.
- [22] Shariah4Belgium opent islamitische rechtbank voor huwelijks- en erfeniskwesties. Hln.be [online]. 2011. <http://www.hln.be/hln/nl/1275/Islam/article/detail/1317026/2011/09/10/Shariah4Belgium-opent-islamitische-rechtbank-voor-huwelijks--en-erfeniskwesties.dhtml>
- [23] The application of Shari'ah in the Greek area of Western Thrace: Protecting the religious freedom of the Muslim minority or dismantling the Greek Constitution?. academia.eu [online]. http://www.academia.edu/3287627/The_application_of_Shari_ah_in_the_Greek_area_of_Western_Thrace_Protecting_the_religious_freedom_of_the_Muslim_minority_or_dismantling_the_Greek_Constitution
- [24] Sharia law to be adopted into UK legal system for first time, RT.com. 2014. <http://rt.com/uk/147713-sharialaw-uk-legal/>
- [25] UK aims to become centre for Islamic finance. Aljazeera.com. 2013. <http://www.aljazeera.com/indepth/features/2013/10/uk-aims-become-centre-islamic-finance-201310319840639385.html>
- [26] Justifying Marital Violence: A German Judge Cites Koran in Divorce Case, Spiegelonline [online]. 2007. <http://www.spiegel.de/international/germany/justifying-marital-violence-a-german-judge-cites-koran-in-divorce-case-a-473017.html>,
- [27] Islamic Law's Foothold in German Legal System, Gatestoneinstitute.org [online]. 2013. <http://www.gatestoneinstitute.org/3753/islamic-law-german-legal-system>
- [28] Sharia in Germany? Politician Blasted for Support of Islamic Law. SpiegelOnline [online]. 2012. <http://www.spiegel.de/international/germany/sharia-in-germany-politician-blasted-for-support-of-islamic-law-a-813148.html>
- [29] Islamic Law's Foothold in German Legal System. Gatestoneinstitute.org [online]. 2013. <http://www.gatestoneinstitute.org/3753/islamic-law-german-legal-system>
- [30] The Islamization of Spanish Jurisprudence. Gatestoneinstitute.org [online]. 2013. <http://www.gatestoneinstitute.org/3595/spain-adoption-islam>
- [31] The Spanish Encounter with Islamic Family Law: An Approach to Legal Pluralism in Spain, academia.eu [online]. https://www.academia.edu/1776256/The_Spanish_Encounter_with_Islamic_Family_Law_An_Approach_to_Legal_Pluralism_in_Spain
- [32] Netherlands Recognises Polygamous Marriages of Muslims reports Dutch Newspaper. Lifesitenews [online]. 2008. <https://www.lifesitenews.com/news/netherlands-recognises-polygamous-marriages-of-muslims-reports-dutch-newspa>
- [33] http://en.wikipedia.org/wiki/List_of_cities_in_the_European_Union_by_Muslim_population, wikipedia [online]. http://en.wikipedia.org/wiki/List_of_cities_in_the_European_Union_by_Muslim_population
- [34] Atlas des Zones urbaines sensibles. sig.ville.gouv.fr [online]. <http://sig.ville.gouv.fr/Atlas/ZUS/>
- [35] Sharia patrols. Wikimednia [online]. 2015. http://en.wikipedia.org/wiki/Sharia_patrols
- [36] Judge BANS Muslim Patrol vigilantes from promoting SHARIA LAW in Britain. Express [online]. 2014. <http://www.express.co.uk/news/uk/459782/Muslim-Patrol-handed-Asbos-banning-Sharia-Law-promotion-or-meeting-Anjem-Choudary>
- [37] Anti-gay, anti-alcohol: London's "Sharia patrol". CBS News. 2014. <http://www.cbsnews.com/videos/anti-gay-anti-alcohol-londons-sharia-patrol/>
- [38] Les zones de non-droit » dans la République Française, mythe ou réalité ?. DRMCC [online]. 2002. http://www.drmcc.org/IMG/pdf/TREMOLLET_DE_VILLERS.pdf

- [39] European ‚No-Go‘ Zones: Fact or Fiction? Part 1: France. Gatestoneinstitute.org [online]. 2015. <http://www.gatestoneinstitute.org/5128/france-no-go-zones>
- [40] Scandal: Dutch police paid Salafis to help patrol The Hague during New Year's Eve. 10News.dk. 2015. <http://10news.dk/scandal-dutch-police-paid-salafi-sharia-patrols-to-help-patrol-the-haag-during-new-years-eve/>
- [41] Artist survives Copenhagen attack: ‚They threw me in a storage room‘, CNN [online]. 2015. <http://edition.cnn.com/2015/02/15/europe/copenhagen-cafe-attack-lars-vilks/>
- [42] 10 killed, churches torched in protests over Charlie Hebdo. CNN [online]. 2015. <http://edition.cnn.com/2015/01/20/world/charlie-hebdo-violence/>
- [43] ISIS Foreign Fighter Recruitment, Social Media Undeterred By New Security Crackdowns. Ibtimes [online]. 2015. <http://www.ibtimes.com/isis-foreign-fighter-recruitment-social-media-undeterred-new-security-crackdowns-1831764>
- [44] 42% of French people say cartoons that upset Muslims shouldn't be published, The guardian [online]. 2015. <http://www.theguardian.com/world/2015/jan/18/french-people-press-publishing-cartoons-charlie-hebdo-muslims-magazines-papers>
- [45] Charlie Hebdo cartoons banned at Dutch train stations: too dangerous, 10News [online]. 2015. <http://10news.dk/charlie-hebdo-cartoons-banned-on-dutch-train-stations-too-dangerous/>
- [46] Jews reluctantly abandon Swedish city amid growing anti-Semitism. Haaretz. 2010. <http://www.haaretz.com/jewish-world/jews-reluctantly-abandon-swedish-city-amid-growing-anti-semitism-1.301276>
- [47] Denmark: Muslim refugees persecute Christian refugees. Pamelagellar [online]. 2014. <http://pamelagellar.com/2014/11/denmark-muslim-refugees-persecute-christian-refugees.html/#sthash.w0sYCnT4.6qoPuwsD.dpuf>
- [48] Islam and antisemitism. Wikipedia [online]. 2015. http://en.wikipedia.org/wiki/Islam_and_antisemitism
- [49] Trojan Horse: UK Fears Islamic Takeover of Schools. CBN [online]. 2014. <http://www.cbn.com/cbnnews/world/2014/June/Trojan-Horse-UK-Fears-Islamic-Takeover-of-Schools/>
- [50] Trojan Horse Original. Scribd [online]. 2014. <http://www.scribd.com/doc/211508398/Trojan-Horse-Original>
- [51] Trojan horse plot report: ‚disturbing‘ evidence of intolerant Islamic ethos. The Telegraph [online]. 2014. <http://www.telegraph.co.uk/education/educationnews/10983109/Trojan-horse-plot-report-disturbing-evidence-of-intolerant-Islamic-ethos.html>